

Projekt z dnia 15 grudnia 2020 r.

USTAWA

z dnia

o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych ¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) tryb ustanawiania prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w związku z realizacją inwestycji liniowej na terenach będących we władaniu instytucji publicznych;
- 2) zasady uzgadniania dokumentacji projektowej inwestycji liniowej przez gestorów sieci;
- 3) zasady kształtowania opłat za uzgodnienia dokumentacji projektowej oraz za nadzór nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji liniowej;
- 4) zasady składania i rozpatrywania wniosków w postaci elektronicznej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawę z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie.

- 1) inwestycja liniowa – zamierzenie budowlane obejmujące projektowanie, budowę, przebudowę, remont, rozbiórkę i utrzymywanie obiektów budowlanych liniowych, w postaci sieci, przyłączy, instalacji, urządzeń, rurociągów i linii:
 - a) elektroenergetycznych,
 - b) wodociągowych,
 - c) kanalizacyjnych,
 - d) gazowych,
 - e) ciepłych,
 - f) telekomunikacyjnych,
 - g) ropy naftowej,
 - h) obiektów liniowych w zakresie melioracji wodnych,
 - i) kanalizacji kablowej,a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych sieci, przyłączy, instalacji, urządzeń, rurociągów i linii;
- 2) instytucja publiczna – Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego lub inny podmiot wykonujący uprawnienia właściciela nieruchomości w imieniu tych instytucji;
- 3) gestor sieci – operator systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego oraz systemu połączonego, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, 843, 1086, 471, 1565, 1378), operator sieci, w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 i 1815 oraz z 2020 r. poz. 875, 471 i 1378), a także przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2020 r. poz. 2028).

Rozdział 2

Wniosek o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej

Art. 3. Udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej lub odmowa udzielenia takiego prawa przez instytucję publiczną następuje w postaci papierowej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344), na wniosek inwestora.

Art. 4. 1. Wniosek o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej powinien zawierać:

- 1) określenie trasy inwestycji liniowej, przedstawionej na kopii mapy do celów projektowych, kopii mapy zasadniczej lub, w przypadku jej braku, na kopii mapy katastralnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w skali 1:500 lub 1:1000 lub 1:2000;
- 2) charakterystykę inwestycji, obejmującą w zależności od rodzaju inwestycji liniowej:

a) określenie zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, średnicy lub innych potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej,

b) określenie długości inwestycji liniowej.

2. Wniosek wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 1, może być złożony w postaci papierowej lub elektronicznej w formacie pdf opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym wnioskodawcy. Wniosek wraz z załącznikami w postaci elektronicznej można przesłać za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na platformie e-PUAP instytucji publicznej, a w przypadku jej braku na adres poczty elektronicznej instytucji publicznej.

Art. 5. 1. Rozpatrzenie wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej przez instytucję publiczną następuje niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni.

2. Do terminu określonego w ust. 1 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od instytucji publicznej.

3. Nie można uzależnić udzielenia prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej od zobowiązania wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

Art. 6. Pracownik instytucji publicznej rozpatrujący wniosek podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej w przepisach odrębnych, jeżeli z nieuzasadnionych przyczyn nie załatwił sprawy w terminie lub prowadził postępowanie dłużej niż było to niezbędne do załatwienia sprawy.

Art. 7. 1. Za rozpatrzenie wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej instytucja publiczna może wprowadzić cennik opłat.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1 nie może przekraczać:

- 1) 100 zł za pierwszy kilometr długości inwestycji liniowej,
- 2) 10 zł za każdy kolejny kilometr długości inwestycji liniowej.

3. Cennik opłat publikowany jest na stronie internetowej instytucji publicznej.

4. Opłaty za ustanawianie ograniczonych praw rzeczowych, oddawanie w najem, dzierżawę lub użyczenie powierzchni gruntu inwestycji liniowej podlegają odrębnym przepisom i nie mogą być pobierane przed rozpatrzeniem wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej.

Rozdział 3

Zasady uzgadniania dokumentacji projektowej inwestycji liniowej przez gestorów sieci

Art. 8. 1. Na wniosek projektanta lub inwestora, gestor sieci dokonuje uzgodnienia dokumentacji projektowej.

2. Wniosek wraz z załączoną dokumentacją projektową, o której mowa w ust. 1, może być złożony w postaci papierowej lub elektronicznej - w formacie pdf lub, za zgodą gestora sieci, w innych formatach plików komputerowych.

3. Wniosek, wraz z załącznikiem, o których mowa w ust. 2 w postaci elektronicznej, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym wnioskodawcy. Może zostać on złożony za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na platformie e-PUAP gestora sieci, a w przypadku jej braku na adres poczty elektronicznej gestora sieci.

4. Uzgodnienia dokumentacji projektowej inwestycji liniowej można dokonać z uwagami lub bez uwag.

5. Gestor sieci może odmówić uzgodnienia dokumentacji projektowej, jeżeli nie spełnia ona wymogów wynikających z przepisów odrębnych.

6. W uzgodnieniu dokumentacji projektowej gestor sieci w szczególności może nałożyć obowiązek sprawowania przez siebie nadzoru nad pracami budowlanymi związanymi z zabezpieczeniem własnej infrastruktury w trakcie realizacji robót budowlanych. Nadzór nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji liniowej realizuje się zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale 4.

7. Uzgodnienie dokonywane jest w postaci takiej jak złożony wniosek.

8. Nie można uzależnić uzgodnienia dokumentacji projektowej od zobowiązania wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

Art. 9. 1. Rozpatrzenie wniosku o uzgodnienie dokumentacji projektowej następuje niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni.

2. Do terminu określonego w ust. 1 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od gestora sieci.

Art. 10. 1. W przypadku gdy gestor sieci nie załatwi wniosku o uzgodnienie dokumentacji projektowej inwestycji liniowej w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku, organ regulacyjny wymierza temu gestorowi karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.

2. Do kar, o których mowa w ust. 1, w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą mają zastosowanie odpowiednio przepisy art. 206 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 2460 z późn. zm.), art. 56 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r. poz. 833 z późn. zm.), art. 29 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2020 r. poz. 2028 z późn. zm.).

Art. 11. 1. Za rozpatrzenie wniosku o uzgodnienie dokumentacji projektowej, z wyłączeniem dokumentacji, której przedmiotem jest projekt infrastruktury zarządzanej przez danego gestora sieci, można wprowadzić cennik opłat.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1 nie może przekraczać:

- 1) 100 zł za pierwszy kilometr długości inwestycji liniowej,
- 2) 10 zł za każdy kolejny kilometr długości inwestycji liniowej.

3. Cennik opłat publikowany jest na stronie internetowej gestora sieci.

4. Nie pobiera się opłat za uzgodnienie dokumentacji projektowej w przypadku, gdy ma się ono odbyć na żądanie nałożone przez gestora sieci, w szczególności zawarte w protokole z narady koordynacyjnej, o której mowa w art. 28b ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Rozdział 4

Zasady realizacji nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji liniowej

Art. 12. W uzgodnieniu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lub na każdym wcześniejszym etapie projektowania obcej inwestycji liniowej, w szczególności w trakcie narady koordynacyjnej, o której mowa w art. 28b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, gestor sieci może nałożyć na inwestora obowiązek sprawowania przez siebie nadzoru branżowego nad pracami budowlanymi związanymi z zabezpieczeniem własnej infrastruktury w trakcie prowadzenia robót.

Art. 13. Obowiązek, o którym mowa w art. 12 musi być nałożony poprzez wskazanie w postaci pisemnej lub za pomocą poczty elektronicznej:

- 1) adresu poczty elektronicznej, lub
- 2) adresu pocztowego,

na który inwestor jest zobowiązany przesłać zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci, na minimum 3 dni robocze przed planowanym rozpoczęciem robót budowlanych w tej lokalizacji.

Art. 14. 1. Nadzór branżowy, o którym mowa w art. 12 odbywa się nieodpłatnie.

2. Odpłatność za nadzór realizowany na wniosek inwestora podjęty z własnej inicjatywy odbywa się zgodnie z odrębnymi przepisami.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 15. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333 i 471) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 7a otrzymuje brzmienie:

„7a) przebudowie - należy przez to rozumieć wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego, a w przypadku innych obiektów liniowych w zakresie niewymagającym przekroczenia granic działki ewidencyjnej, na której obiekt jest usytuowany;”

b) pkt 14a otrzymuje brzmienie:

“14a) aktualnej mapie do celów projektowych – należy przez to rozumieć mapę do celów projektowych w rozumieniu art. 2 pkt 7a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052), która w przypadku stwierdzenia zmian w jej obszarze nie kolidujących z projektowanym zamierzeniem budowlanym, została uzupełniona przez wykonawcę prac geodezyjnych o aktualne dane pozyskane z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego; aktualne dane można nanosić na mapę nie dłużej niż przez 2 lata od dnia jej wykonania, odnotowując przy tym na mapie w formie opisowej oznaczenie zbiorów danych i dokumentów z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, które stanowią podstawę uzupełnienia;”;

2) po art. 5a dodaje się art. 5b-5d w brzmieniu:

„Art. 5b. 1. Prawa rzeczowe do nieruchomości ustala się na podstawie ksiąg wieczystych, zbioru dokumentów albo innych dokumentów urzędowych, w tym postanowienia sądowego o nabyciu spadku.

2. Dane dotyczące osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości, w tym ich adresy, ustala się na podstawie ewidencji gruntów i budynków. Doręczenie na adres wskazany w ewidencji gruntów i budynków jest skuteczne.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, mogą być ustalone również na podstawie innych okoliczności, jeśli są one znane organowi z urzędu lub zostały wskazane przez stronę.

4. W przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym lub braku danych w ewidencji gruntów i budynków pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości oraz niezyskania tych danych w trybie ust. 3, zawiadomienia dokonuje się w drodze obwieszczenia, o którym mowa w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. W przypadku nieruchomości Skarbu Państwa doręczeń dokonuje się władającemu nieruchomością, w szczególności jednostce organizacyjnej sprawującej zarząd albo trwały zarząd.

Art. 5c. 1. W przypadku inwestycji celu publicznego, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 1086, 471, 782 i 1378), zwanej dalej „inwestycją celu publicznego”, zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz pisma w toku postępowania kierowane do wszystkich stron doręcza się:

1) wnioskodawcy, właścicielom, użytkownikom wieczystym oraz zarządcom nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji;

2) pozostałym stronom – w drodze obwieszczenia, o którym mowa w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności oznaczenie działki lub terenu objętego wnioskiem o wydanie decyzji według ewidencji gruntów i budynków oraz informuje o sposobie zapoznania się z aktami sprawy.

Art. 5d. 1. W przypadku inwestycji celu publicznego organ:

- 1) doręcza rozstrzygnięcie wnioskodawcy;
 - 2) doręcza zawiadomienie o wydaniu rozstrzygnięć właścicielom, użytkownikom wieczystym oraz zarządcom nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie rozstrzygnięcia – ze skutkiem doręczenia rozstrzygnięcia;
 - 3) pozostałym stronom postępowania doręcza rozstrzygnięcia w drodze obwieszczenia, o którym mowa w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.
2. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawierają w szczególności oznaczenie działki lub terenu objętych wnioskiem o wydanie rozstrzygnięcia według ewidencji gruntów i budynków oraz informację o sposobie, w jaki strony postępowania mogą zapoznać się z treścią decyzji.”;
- 3) w art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) gazowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 1,6 MPa;”;
 - 4) w art. 29 ust. 4 pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) wewnątrz i na zewnątrz użytkowanego obiektu budowlanego instalacji, z wyłączeniem instalacji gazowych;”;
 - 5) w art. 29a po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Jeżeli inwestor zapewnił sporządzenie planu sytuacyjnego, o którym mowa w ust. 1, nie dokonuje się zgłoszenia, o którym mowa w art. 30”;
 - 6) w art. 30 ust. 5d otrzymuje brzmienie:
“5d. Nałożenie obowiązku, o którym mowa w ust. 5c, wstrzymuje bieg terminu, o którym mowa w ust. 5.”;
 - 7) w art. 33 ust. 2:
 - a) w pkt 4 uchyla się lit. b,
 - b) uchyla się pkt 9 i 10;
 - 8) art. 34
 - a) ust. 3
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) projekt zagospodarowania działki lub terenu sporządzony na aktualnej mapie do celów projektowych lub jej kopii w postaci rastrowej lub wektorowej, obejmujący:”,
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, oraz opinie, uzgodnienia, pozwolenia i inne dokumenty, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 1.”,
 - dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) w przypadku instalacji radiokomunikacyjnych - oświadczenie projektanta, posiadającego uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 lub 4 lit. a, że instalacja radiokomunikacyjna nie spełnia warunków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

7) oświadczenie projektanta posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b, dotyczące możliwości podłączenia projektowanego obiektu budowlanego, w którym przewidywane jest wykorzystywanie ciepła na potrzeby ogrzewania lub podgrzewu ciepłej wody użytkowej, do istniejącej sieci ciepłowniczej o ile istnieje na terenie jednostki osadniczej, zgodnie z warunkami określonymi w art. 7b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, 843, 1086, 471, 1565 i 1378), złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517); składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy(-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) ust. 3d pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) oświadczenie projektantów i projektantów sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.”;

9) w art. 35 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie dokumentów, o których mowa w art. 34 ust. 3d ustawy;”

10) w art. 36a:

a) w ust. 5b po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) pkt 2 lit. b nie stosuje się do obiektów liniowych w przypadku konieczności zmiany trasy obiektu liniowego spowodowanego wyższą koniecznością, w szczególności stwierdzeniem kolizji z istniejącymi obiektami podziemnymi, których nie można było przewidzieć na etapie prac projektowych;”

b) ust. 5b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pkt 6 nie stosuje się w przypadku zmiany decyzji, pozwoleń lub uzgodnień, które są wymagane do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę lub do dokonania zgłoszenia.”

c) po ust. 5b dodaje się ust. 5c i 5d w brzmieniu:

„5c. W przypadku odstąpienia od projektowanej trasy obiektu liniowego osoba, o której mowa w art. 43 ust. 1b, jest zobowiązana do zapewnienia wykonania inwentaryzacji istniejących obiektów budowlanych ulegających zakryciu, niewykazanych na mapie do celów projektowych.

5d. W przypadku odstąpienia dotyczącego wysokości, długości lub szerokości obiektu liniowego w zakresie przekraczającym 2% albo odstąpienia w zakresie jego usytuowania osoba, o której mowa w art. 43 ust. 1b, jest zobowiązana do umieszczenia w dokumentacji budowy dowodów w postaci zdjęć lub w innej formie potwierdzającej konieczność zmiany trasy obiektu liniowego.”;

11) w art. 81 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 pkt 1 lit. c organy administracji architektoniczno-budowlanej wykonują wyłącznie w zakresie zadań wynikających z art. 35 ust. 1 pkt 2.”;

12) w art. 82 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy ust. 3 pkt 3-3aa w zakresie wojewody jako organu pierwszej instancji nie stosuje się dla sieci uzbrojenia terenu przebiegających w części poza obszarami wymienionymi w tych przepisach.”;

13) w art. 82b:

a) w ust. 3a pkt 2 lit. i po tiret trzecim dodaje się tiret czwarte w brzmieniu:

“- dniu, w którym decyzja stała się ostateczna,”

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

“7. Dane, o których mowa w ust. 3a i 4a, są jawne i publikowane na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w terminie 3 dni od dnia ich wpływu do urzędu, z wyjątkiem danych, o których mowa w ust. 3a pkt 1 lit. e i lit. i oraz w pkt 2 lit. i tiret trzecie i lit. j oraz w ust. 4a pkt 5 i 12, oraz danych zawartych w rejestrach, o których mowa w ust. 1 pkt 1a.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322, 471 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 64 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wskazanie numeru Dziennika Urzędowego publikacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku;”;

2) w art. 64 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

“5. Zasięganie opinii, o których mowa w ust. 1 i 1a, następuje poprzez wymianę korespondencji drogą elektroniczną.”;

3) w art. 70 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

“5. Zasięganie opinii, o których mowa w ust. 1 i 1a, następuje poprzez wymianę korespondencji drogą elektroniczną.”;

4) w art. 72 uchyla się ust. 1 pkt 3;

5) w art. 74 ust. 1:

a) pkt 3a otrzymuje brzmienie:

“3a) mapę, w postaci papierowej lub elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wskazanie numeru Dziennika Urzędowego publikacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku;”;

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wykaz numerów działek ewidencyjnych pozwalający na ustalenie stron postępowania, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.”;

6) w art. 74 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w celu weryfikacji, że liczba stron postępowania przekracza 10.”;

7) w art. 77 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wskazanie numeru Dziennika Urzędowego publikacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku;”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 875, 782 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 17 ust. 1 pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

“b) obiektów mostowych prowadzonych przez wody powierzchniowe oraz przez wały przeciwpowodziowe;”;

2) art. 166 ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, z wyłączeniem decyzji dotyczących inwestycji liniowej, o której mowa w ustawie z dnia o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych, nie powodującej ryzyka zanieczyszczenia wód powodziowych,”;

3) w art. 261 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

“2b. Udzielania przez Wody Polskie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowych na gruntach zarządzanych przez Wody Polskie, odbywa się przed zawarciem umowy użytkowania, o której mowa w ust. 1 i 2a i realizowane jest zgodnie z art. 400 ust. 1b i art 423 ust. 12, a w pozostałych przypadkach zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale 2 ustawy z dnia o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych.”;

4) w art. 264 po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

“10. Udzielania przez Wody Polskie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowych na gruntach zarządzanych przez Wody Polskie, odbywa się przed zawarciem umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia, o których mowa w ust. 1 i realizowane jest zgodnie z art. 400 ust. 1b i art 423 ust. 12, a w pozostałych przypadkach zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale 2 ustawy z dnia o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych.”;

5) w art. 388 po ust. 5 dodaje się ust. 6-7 w brzmieniu:

“6. Prowadzenie przez śródlądowe drogi wodne, wody powierzchniowe płynące oraz przez wały przeciwpowodziowe obiektów mostowych, rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów wymaga uzyskania warunków technicznych określających zasady lokalizacji projektowanych obiektów na tych terenach.

7. Wniosek o wydanie warunków technicznych, o których mowa w ust. 6 zawiera:

- 1) kopię mapy ewidencyjnej w skali zapewniającej czytelność, z zaznaczoną planowaną lokalizacją projektowanego obiektu,
- 2) ogólną charakterystykę planowanego obiektu.”;

6) w art. 389:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

“6) wykonanie urządzeń wodnych, z wyłączeniem przydomowych oczyszczalni ścieków,”;

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

“9) prowadzenie przez wody powierzchniowe płynące oraz przez wały przeciwpowodziowe obiektów mostowych,”;

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

“10) prowadzenie przez śródlądowe drogi wodne oraz przez wały przeciwpowodziowe rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, wraz z infrastrukturą towarzyszącą.”;

7) art. 390 ust. 1 pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

“b) nowych obiektów budowlanych, z wyłączeniem inwestycji liniowej, o której mowa w ustawie z dnia o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych, o ile nie powodują ryzyka zanieczyszczenia wód powodziowych;”;

8) art. 393 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

“4. Pozwolenie wodnoprawne nie rodzi praw do nieruchomości niebędących w zarządzie Wód Polskich i urządzeń wodnych koniecznych do jego realizacji oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich przysługujących wobec tych nieruchomości i urządzeń. Informację tej treści zamieszcza się w pozwoleniu wodnoprawnym.”;

9) w art. 394 ust. 1 uchyla się pkt 3;

10) w art. 395 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

“15) prowadzenie przez inne wody niż śródlądowe drogi wodne oraz przez wały przeciwpowodziowe rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, wraz z infrastrukturą towarzyszącą.”;

11) w art. 397 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

“6. Wniosek o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, oceny wodnoprawnej, decyzji, o których mowa w art. 77 ust. 3 i 8 oraz w art. 176 ust. 4, a także wniosek o wydanie warunków technicznych, o których mowa w art. 388 ust. 6 oraz zgłoszenie wodnoprawne składa się w siedzibie nadzoru wodnego właściwego miejscowo albo najbliższego dla zamierzonego korzystania z usług wodnych lub wykonywania urządzeń wodnych, lub innej działalności wymagającej zgody wodnoprawnej.”;

12) w art. 400 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku, gdy przedmiotem pozwolenia wodnoprawnego są roboty budowlane w sprawach dotyczących sieci uzbrojenia terenu decyzje, o których mowa w ust. 1, wydaje się na czas nieokreślony.

1b. Pozytywne decyzje, o których mowa w ust. 1, dotyczące nieruchomości, których zarządcą są Wody Polskie, stanowią prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane.”;

13) w art. 401 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do stron innych niż wnioskodawca stosuje się art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego”;

14) w art. 407 ust. 2:

a) uchyla się pkt 3,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wykaz numerów działek ewidencyjnych usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub w zasięgu oddziaływania planowanych do wykonania urządzeń wodnych.”;

15) w art. 422 uchyla się pkt 3;

16) w art. 423 po ust. 11 dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 9 oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 11, stanowi prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane na nieruchomości zarządzanej przez Wody Polskie.”;

Art. 18. W ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2020 r. poz. 1910) w art. 22 w ust. 3 po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) udzielenie zgody na dysponowanie nieruchomością wspólną na cele budowlane osobom fizycznym, osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 33(1) ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740), z wyjątkiem udzielenia takiej zgody na budowę sieci uzbrojenia terenu.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 1087 i 471) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W planach zagospodarowania przestrzennego województwa i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego przewiduje się pod przyszłą budowę dróg pas terenu o szerokości uwzględniającej ochronę użytkowników dróg i terenu przyległego przed wzajemnym niekorzystnym oddziaływaniem, a także uwzględniającej lokalizację infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zmianę zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego, w szczególności polegającą na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, zarządca drogi uzgadnia w zakresie możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego tą zmianą. Uzgodnienie następuje na etapie uchwalania planu miejscowego lub decyzji o warunkach zabudowy, o których mowa w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”;

2) art. 39:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do umieszczania, konserwacji, przebudowy i naprawy infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460, 2294 i 1815 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875) oraz urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej, w tym punktów ładowania stanowiących część infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, oraz urządzeń związanych z ich eksploatacją, a także do innych czynności związanych z eksploatacją tej infrastruktury i tych urządzeń, jeżeli warunki techniczne na to pozwalają.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury, o których mowa w ust. 1a, wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych;”

c) w ust. 3a uchyla się pkt 2;

3) wyliczenie przed tabelą w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obiekty budowlane przy drogach, z wyłączeniem sieci uzbrojenia terenu oraz niebędące obiektami budowlanymi reklamy umieszczone przy drogach poza obszarami zabudowanymi, powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej:”.

Art. 20. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1778 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do budynków i budowli przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy, w tym do dróg pieszych i rowerowych, oraz do budynków lub budowli istniejących, stanowiących zabytki w rozumieniu przepisu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, a także inwestycji liniowej, o której mowa w ustawie z dnia o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych.”;

2) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej, w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, udziela bądź odmawia zgody na odstępstwo na podstawie opinii właściwego zarządcy.”;

3) w art. 57a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgody na odstępstwo, o którym mowa w ust. 1, udziela starosta w drodze postanowienia, na podstawie uzgodnienia właściwego zarządcy, mając na uwadze bezpieczeństwo ruchu kolejowego.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 oraz z 2020 r. poz. 471) w art. 4 pkt 6 średnik zastępuje się kropką i dodaje zdanie:

„Nie stanowi przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze budowa:

- podziemnych sieci uzbrojenia terenu posadowionych na głębokości minimum 1 m od poziomu terenu, o ile możliwe jest użytkowanie gruntu rolnego zgodnie z przeznaczeniem,
- sieci uzbrojenia terenu naziemnych i nadziemnych, których elementy znajdujące się na gruncie zajmują powierzchnię nie większą niż jedna setna powierzchni zajmowanej działki;”.

Art. 22. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w art. 4 ust. 1 uchyla się pkt 6.

Art. 23. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 1086, 471, 782 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 pkt 5 w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n w brzmieniu:
„n) gestorów sieci, o których mowa w ustawie z dnia o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych, na terenie obejmującym projekt studium;”;
- 2) w art. 17 pkt 6 lit. a tiret dziewiąte otrzymuje brzmienie:
„- gestorów sieci, o których mowa w ustawie z dnia o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych, na terenie obejmującym projekt planu, oraz”;
- 3) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
“1. Inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku lub braku odniesienia się do w planie miejscowym do możliwości lokalizacji planowanej inwestycji celu publicznego - w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Warunek, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 4, stosuje się odpowiednio.”;
- 4) w art. 52 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
“1) określenie granic terenów objętych wnioskiem, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub, w przypadku jej braku, na kopii mapy katastralnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmujących tereny, których wnioski dotyczy, i obszarów, na które ta inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:500 lub 1:1000, a w stosunku do inwestycji liniowych dopuszcza się również w skali 1:2000;”;
- 5) w art. 53:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Jeżeli obszar inwestycji celu publicznego wskazany we wniosku jest częściowo objęty obowiązującym planem miejscowym dopuszczającym lokalizację tej inwestycji, właściwy organ wydaje decyzję w przedmiocie lokalizacji inwestycji celu publicznego w części nieobjętej planem miejscowym, a w pozostałej części umarza postępowanie.”;
 - b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Decyzje, o których mowa w art. 51 ust. 1 i 59 ust. 1 w odniesieniu do gruntów leżących w odległości nie większej niż 65 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy do 500 mm włącznie lub w odległości nie większej niż 100 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy powyżej 500 mm, wydaje się po zaopiniowaniu przez operatora systemu przesyłowego gazowego, w zakresie ograniczeń wynikających z przepisów techniczno-budowlanych. W przypadku niezajęcia stanowiska przez operatora systemu przesyłowego gazowego w terminie 14 dni od dnia doręczenia projektu decyzji, decyzję uznaje się za zaopiniowaną pozytywnie.”;
 - c) ust. 5d otrzymuje brzmienie:

„5d. Uzgodnienia projektu decyzji, o którym mowa w art. 166 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, dokonuje się z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w drodze decyzji, o której mowa w art. 166 ust. 5 tej ustawy.”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Uzgodnień, o których mowa w ust. 4, dokonuje się poprzez wymianę korespondencji drogą elektroniczną.”;

6) w art. 60 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Uzyskanie uzgodnień, o których mowa w ust. 1, następuje poprzez wymianę korespondencji drogą elektroniczną.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990) w art. 116 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazanie numeru Dziennika Urzędowego publikacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, a w przypadku braku planu miejscowego decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego;”;

2) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

“4) numer księgi wieczystej albo oświadczenie przedstawiające aktualny stan wpisów w księdze wieczystej założonej dla nieruchomości objętej wnioskiem o wyłączenie albo zaświadczenie o stanie prawnym, jaki wynika ze zbioru dokumentów;”;

3) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

“6) spis numerów działek ewidencyjnych.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1565 i 1378) art. 136c ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wskazanie daty publikacji oraz numeru i pozycji wojewódzkiego dziennika urzędowego, w którym opublikowano miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;”.

Art. 26. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378) art. 67 ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazanie numeru Dziennika Urzędowego publikacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczącego działek ewidencyjnych, na których jest projektowana lokalizacja ogrodu botanicznego lub zoologicznego, albo zaświadczenie potwierdzające, że przeznaczenie działek, na których jest projektowana lokalizacja ogrodu botanicznego lub zoologicznego, nie jest sprzeczne z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;”.

Art. 27. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 36 po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. Nie wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków prowadzenie robót budowlanych polegających na remoncie, przebudowie lub budowie podziemnych sieci uzbrojenia terenu na obszarze objętym wyłącznie ochroną historycznego układu urbanistycznego wpisanego do rejestru zabytków.

1c. Nie wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków prowadzenie robót budowlanych na obszarze objętym ochroną zabytków polegających na rozbiórce sieci uzbrojenia terenu niebędących zabytkami.”;

- 2) w art. 37 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dane i informacje, które zawierają wnioski o wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 1a, oraz dokumentację dołączaną do wniosków niezbędną do ich rozpatrzenia, z uwzględnieniem obowiązku dołączenia do wniosku dokumentu potwierdzającego posiadanie przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z zabytku, uprawniającego do występowania z tym wnioskiem, a w przypadku robót budowlanych dotyczących obiektów liniowych niebędących zabytkami brak obowiązku dołączania takiego dokumentu;”.

Art. 28. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2

- a) pkt 7a otrzymuje brzmienie:

“7a) mapie do celów projektowych - rozumie się przez to opracowanie kartograficzne, wykonane z wykorzystaniem wyników pomiarów geodezyjnych i materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, zawierające elementy stanowiące treść mapy zasadniczej lub mapy, o której mowa w art. 4 ust. 2, a także inne informacje niezbędne do sporządzenia dokumentacji projektowej oraz oświadczenie wykonawcy prac geodezyjnych: “Oświadczam, że niniejsza mapa do celów projektowych uzyskała pozytywny wynik weryfikacji Organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu:”; mapa do celów projektowych może być wykorzystywana w postaci cyfrowej, na podstawie podpisu elektronicznego wykonawcy prac geodezyjnych;”.

- b) pkt 7b otrzymuje brzmienie:

7b) geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej obiektów budowlanych - rozumie się przez to wykonanie pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych mających na celu zebranie aktualnych danych o przestrzennym rozmieszczeniu elementów zagospodarowania terenu objętego zamierzeniem budowlanym i sporządzenie dokumentacji geodezyjnej zawierającej wyniki tych pomiarów, w tym mapę opatrzoną oświadczeniem wykonawcy prac geodezyjnych: “Oświadczam, że niniejsza mapa uzyskała pozytywny wynik weryfikacji Organu Służby Geodezyjnej i

Kartograficznej w dniu:”; mapa może być wykorzystywana w postaci cyfrowej, na podstawie podpisu elektronicznego wykonawcy prac geodezyjnych;”;

2) w art. 4:

- a) w ust. 1a w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
“13) granic obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.”
- b) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa w brzmieniu:
“2aa. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych publikują i na bieżąco aktualizują na stronie internetowej dane.gov.pl wykaz nieruchomości stanowiących tereny zamknięte.”
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
“4. W przypadku braku na danym obszarze mapy zasadniczej, inwestor może sporządzić ją na swój koszt. W takim przypadku materiały niezbędne do realizacji zadania będące w posiadaniu ośrodka geodezyjno-kartograficznego udostępniane są inwestorowi bezpłatnie.”;

3) w art. 24 ust. 5 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

“2b) projektanta, po złożeniu przez niego oświadczenia, że wnioskowane dane są niezbędne do sporządzenia projektu obiektu liniowego oraz dołączeniu kopii aktualnego zaświadczenia o wpisie na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego;”;

4) w art. 28b:

- a) ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) przyłączy zlokalizowanych poza pasem drogi publicznej;”;
- b) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „poświadczonej za zgodność z oryginałem przez projektanta”,
- c) ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) inne podmioty, które mogą być zainteresowane rezultatami narady koordynacyjnej, w szczególności zarządzające pasami dróg publicznych, terenami zamkniętymi, w przypadku sytuowania części projektowanych sieci na tych terenach.”;
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
„3a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3 załącza się:
1) trasę projektowanej sieci uzbrojenia terenu w wektorowym formacie dxf, o ile na terenie objętym opracowaniem prowadzona jest mapa w postaci wektorowej;
2) plan sytuacyjny lub jego kopię z trasą projektowanej sieci uzbrojenia terenu przedstawioną na kopii aktualnej mapy do celów projektowych w formacie rastrowym lub wektorowym, w dwóch wydrukowanych egzemplarzach lub w pliku komputerowym w formacie pdf;

3) dowód opłaty lub jego kopię.

3b. Za aktualną mapę zasadniczą, o której mowa w ust. 3, uważa się mapę pozyskaną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w zakresie której w miejscu lokalizacji projektowanych sieci uzbrojenia terenu nie zgłoszono prac geodezyjnych polegających na geodezyjnej inwentaryzacji obiektów budowlanych.”,

e) uchyla się ust. 4,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Na wniosek inwestora lub projektanta sieci uzbrojenia terenu, podmiotu władającego siecią uzbrojenia terenu lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta), uzasadniony w szczególności potrzebą wyeliminowania zagrożeń wynikających z możliwej kolizji między sytuowanymi na tym samym terenie sieciami uzbrojenia terenu, przedmiotem narady koordynacyjnej może być sytuowanie projektowanych sieci uzbrojenia terenu na obszarach innych niż wymienione w ust. 1 lub sytuowanie przyłączy nie wymienionych w ust. 2 pkt 1.”,

g) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Wniosek, o którym mowa w ust. 7 składa podmiot, który stwierdził konieczność koordynacji.”,

h) po ust. 8 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. Uczestnik narady w swoim stanowisku może zawrzeć adnotację o chęci sprawowania nadzoru branżowego w trakcie prowadzenia robót budowlanych w miejscu skrzyżowania lub zbliżenia projektowanej sieci uzbrojenia terenu z infrastrukturą, którą zarządza, poprzez wskazanie adresu poczty elektronicznej, na który inwestor jest zobowiązany przesłać zawiadomienie o rozpoczęciu prac w tej lokalizacji na minimum 3 dni przed planowanym ich rozpoczęciem.

9b. Nadzór branżowy, o którym mowa w ust. 9a odbywa się nieodpłatnie.”;

5) w art. 28d:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot, który zarządza terenem zamkniętym, jest obowiązany wyznaczyć, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, swojego przedstawiciela i termin spotkania uzgodnieniowego, zawiadamiając o tym terminie i miejscu uzgodnienia wnioskodawcę, a także podmioty władające sieciami uzbrojenia terenu na terenie zamkniętym oraz inne podmioty, które mogą być zainteresowane rezultatami uzgodnienia.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Podmiot, który zarządza terenem zamkniętym nie może warunkować dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1 innymi uzgodnieniami, w szczególności z innymi podmiotami oraz poza miejscem i terminem wyznaczonym zgodnie z ust. 3.

6. Opłata za uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1 odbywa się na podstawie załącznika do ustawy.”;

6) w art. 28e po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Starosta występuje do podmiotów, które władają sieciami uzbrojenia terenu, o wydanie opinii co do zgodności treści utworzonej przez siebie inicjalnej bazy danych ze stanem wynikającym z dokumentacji prowadzonej przez te podmioty, w terminie do 30 kwietnia 2021 r.

5. Podmiot władający siecią uzbrojenia terenu nie może pobierać opłat za udostępnienie informacji o usytuowaniu, przeznaczeniu oraz podstawowych parametrach technicznych sieci, które nie zostały przez niego wykazane w geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu.”;

7) w art. 40 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Przekazywanie danych z ewidencji gruntów i budynków przez organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej dla organów administracji publicznej odbywa się nieodpłatnie w zakresie niezbędnym do realizacji zadań tych organów.”;

8) w art. 40a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Organy prowadzące państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny udostępniają materiały zasobu odpłatnie, zastrzeżeniem art. 4 ust. 4.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1192) w art. 97 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

“§ 3. Notariusz nie może odmówić elektronicznego poświadczenia, o którym mowa w § 2.”.

Rozdział 6

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 30. 1. Wniosek i załączniki do niego o uzyskanie decyzji, uzgodnień, pozwoleń, zgód, opinii, odstępstw, ograniczeń, warunków zapewnienia dostępu, o dokonanie zgłoszeń lub o koordynację, o których mowa w:

- 1) art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 2) art. 400 ust. 1 oraz art. 421 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
- 3) art. 39 ust. 3 i 3a pkt 2 i 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
- 4) art. 57 ust. 2 i art. 57a ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 5) art. 7 ust. 2 i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych,

- 6) art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
 - 7) art. 51 ust. 1 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - 8) art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami,
 - 9) art. 15 ust. 7 i art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - 10) art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
 - 11) art. 39b ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach,
 - 12) art. 28b ust. 1 i art. 28d ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne,
 - 13) art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy,
 - 14) art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
 - 15) art. 6b ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej
- mogą być złożone w postaci papierowej lub elektronicznej w formacie pdf opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym wnioskodawcy.
2. Wniosek wraz z załącznikami, dotyczący spraw, o których mowa w ust. 1 pkt 1-11, w postaci elektronicznej można przesłać za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na platformie e-PUAP właściwego podmiotu.
 3. Wniosek wraz z załącznikami, dotyczący spraw, o których mowa w ust. 1 pkt 12-15, w postaci elektronicznej można przesłać za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na platformie e-PUAP właściwego podmiotu poprzez wskazaną przez podmiot platformę wymiany korespondencji, a w przypadku jej braku na adres poczty elektronicznej tego podmiotu.
 4. Do wniosków, o których mowa w ust. 2 i 3, zamiast oryginałów, można dołączyć kopie dokumentów.
 5. Projekt budowlany w postaci elektronicznej lub każdy z elementów takiego projektu, załączony do wniosków o których mowa w ust. 1 pkt 10 i 13-15 - po uzyskaniu pozytywnego rozstrzygnięcia jest opatrywany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym osoby upoważnionej do podpisania dokumentu.
 6. Podmioty rozpatrujące wnioski, o których mowa w ust. 1 pkt 1-11 zapewniają stronom postępowań administracyjnych dostęp do materiału dowodowego złożonego w postaci elektronicznej:
 - 1) w siedzibie urzędu, na wydzielonym stanowisku komputerowym, lub
 - 2) poprzez platformę e-PUAP, w przypadku gdy strona postępowania złoży wniosek o taką formę dostępu do materiału dowodowego złożonego w postaci elektronicznej.
 7. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, umieszcza i na bieżąco aktualizuje na stronie internetowej <https://www.biznes.gov.pl/pl/firma/inwestycje-budowlane> wzory wniosków

dotyczące załatwiania spraw, o których mowa w ust. 1 pkt 1-11, wraz z wykazem wymaganych załączników do tych wniosków.

8. Wzory wniosków, o których mowa w ust. 7 zawierają sformułowanie: “Wyrażam zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną i wskazuję adres elektroniczny skrzynki e-PUAP:, opatrzony checkboxem do zaznaczenia - jeżeli wniosek nie stanowi obowiązującego wzoru wniosku określonego według odrębnych przepisów.”.

Art. 31. 1. Podmiot rozpatrujący wniosek, o którym mowa w art. 30 pkt 1-11, jest zobowiązany do umieszczenia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej dane dotyczące rozpatrywanych wniosków w następującym zakresie:

- 1) rejestr zawierający:
 - a) datę wpływu wniosku,
 - b) sygnaturę nadaną wnioskowi,
 - c) datę wydania rozstrzygnięcia,
 - d) datę uzyskania ostateczności rozstrzygnięcia - w ciągu trzech dni od uzyskania tej ostateczności;
- 2) informację o godzinach obsługi interesantów;
- 3) numery kont bankowych do wpłat za rozpatrzenie wniosku i opłat skarbowych;
- 4) link (adres internetowy) odsyłający do wzoru wniosku podlegającego rozpatrzeniu przez ten organ, umieszczonego na stronie internetowej, o której mowa w art. 31 ust. 7.

2. W informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie dopuszcza się ograniczania czasu obsługi interesantów w stosunku do czasu pracy danego podmiotu.

3. Podmiot rozpatrujący wniosek, o którym mowa w art. 30 pkt 1-11, nie może żądać od wnioskodawcy dołączenia innego załącznika niż został określony we wzorze wniosku, o którym mowa ust. 1 pkt 4, o ile obowiązek jego załączenia nie wynika z przepisów szczególnych.

4. Podmioty rozpatrujące wnioski, o których mowa w art. 30 pkt 1-12, są zobowiązane do zapewnienia obsługi płatności elektronicznych, jeżeli pobierają opłaty za rozpatrzenie wniosku lub opłaty skarbowe.

Art. 32. Do spraw uregulowanych w ustawach zmienianych w art. 15-17 oraz art. 19-28, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy ustaw zmienianych w art. 15-17 oraz art. 19-28 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 33. 1. Do zamierzeń budowlanych realizowanych w oparciu o projekt budowlany sporządzony na podstawie przepisów dotychczasowych, stosuje się przepisy art. 36a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 15 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 27 pkt 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 27 pkt 2 w brzmieniu nadanym

niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 35. Istniejące cenniki opłat, o których mowa w art. 7 ust. 1 i art. 11 ust. 1, wprowadzone przed 1 stycznia 2021 r. należy dostosować do stawek określonych odpowiednio w art. 7 ust. 2 i art. 11 ust. 2 do dnia 1 stycznia 2022 r.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 15 pkt 13 i 14, art. 30 ust. 7 oraz art. 31 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

Dotyczy: projekt z dnia 15 grudnia 2020 r. - ustawa o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych UZASADNIENIE

I. WPROWADZENIE

Przedłożony projekt ustawy o ułatwieniach w realizacji inwestycji liniowych ma na celu:

- ✓ uproszczenie procesu budowlano-inwestycyjnego inwestycji liniowych,
- ✓ umożliwienie oraz upowszechnienie składania wniosków o wydanie opinii, uzgodnień i pozwoleń w postaci elektronicznej,
- ✓ ujednoczenie stosowania prawa w procesie inwestycyjno-budowlanym,
- ✓ skrócenie czasu przygotowania inwestycji liniowych, w szczególności od strony formalnej,
- ✓ obniżenie kosztów procedur niezbędnych do rozpoczęcia inwestycji,
- ✓ dostosowanie obowiązujących przepisów do specyfiki obiektów liniowych.

Zgodnie z raportem opublikowanym przez GUNB za 2019 r. https://www.gunb.gov.pl/sites/default/files/attachment/ruch_budowlany_2019_0.pdf - udzielono w Polsce blisko 28 tys. pozwoleń na rurociągi, linie telekomunikacyjne i elektroenergetyczne. Dodatkowo przyjęto blisko 25 tys. zgłoszeń budowy sieci, o których mowa w artykule 29 ust. 1 punkt 2 ustawy - Prawo budowlane. Często są to inwestycje przebiegające po terenach różnych powiatów, a nawet województw i swoją długością osiągają dziesiątki, a nawet setki kilometrów.

Główne problemy formalne jakie zgłaszają uczestnicy procesu budowlanego to przede wszystkim:

- 1) nieuregulowany sposób rozpatrywania wniosków o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowych na terenach będących we władaniu instytucji publicznych - skutkujący wielkim zróżnicowaniem sposobu i terminu załatwiania spraw oraz dużą rozpiętością naliczanych opłat,
- 2) brak możliwości załatwiania spraw drogą elektroniczną,
- 3) brak przepisów regulujących zasady uzgadniania dokumentacji projektowej inwestycji liniowych przez gestorów sieci,
- 4) brak jednoznacznych zasad kształtowania opłat za uzgodnienia dokumentacji projektowej, a także za nadzór nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu obcych obiektów budowlanych.

Czas obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a następnie stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 uwidocznili poważne utrudnienia przy składaniu wniosków o wydanie opinii, uzgodnień i pozwoleń. Co prawda uchwalona w dniu 10 grudnia ustawa o zmianie niektórych ustaw wspierających rozwój mieszkalnictwa przewiduje możliwość złożenia wniosku o pozwolenie na budowę w postaci dokumentu elektronicznego od dnia 1 lipca 2021 r., jednak należy zauważyć, że nie obejmuje ona wyżej wymienionych wniosków o wydanie opinii, uzgodnień, pozwoleń poprzedzających wystąpienie z wnioskiem o pozwolenie na budowę.

Należy przede wszystkim dostrzec, że sposób i terminy załatwiania spraw o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane na terenach będących we władaniu instytucji publicznych potrafią bardzo istotnie się różnić. Część instytucji publicznych jest w stanie rozstrzygnąć sprawę w stosunkowo krótkim czasie, np. kilku dni. Natomiast zdarzają się instytucje publiczne, które

w swoich regulaminach wprost zakładają termin załatwienia sprawy **120 dni - liczonych od chwili złożenia kompletnego wniosku**, https://krakow.wody.gov.pl/dni-otwarte/110-strefa-klienta/624-oddanie-w-uzytkowanie-gruntow-pokrytych-wodami?fbclid=IwAR3Z_kQOkJ9_AFGIjXdUc3T2QFDAnkGhtzSiRVVS4OqjCf-n4AWSDevC3e0, <https://krakow.wody.gov.pl/dni-otwarte/110-strefa-klienta/625-oddanie-w-dzierzawe-najem-uzyzczenie-gruntow-przyleglych-do-gruntow-pokrytych-wodami-plynacymi-znajdujacych-sie-pozalinia-brzegowa-rzek-i-potokow>

Co bardzo istotne - sprawy te nie są załatwiane w trybie Kpa, więc instytucje publiczne załatwiające sprawy z powyższego zakresu, nie wiążą obecnie żadne normy prawne.

Również gestorzy sieci nie są zobowiązani przepisami prawa do dokonywania uzgodnień w trybie Kpa, w tym w określonych terminach, stąd długość trwania tych procedur jest bardzo zróżnicowana. Dodatkowo, coraz więcej gestorów sieci wprowadza opłaty za uzgodnienia dokumentacji. O ile sam fakt ich wprowadzania może być w niektórych przypadkach zrozumiały, ale już ich wysokość potrafi budzić wątpliwości i może świadczyć o wykorzystywaniu naturalnej pozycji dominującej.

Należy też dostrzec, że w uzgodnieniach dokumentacji projektowej gestorzy sieci często wpisują obowiązek nadzoru branżowego w miejscach skrzyżowań sieci obcych z ich sieciami. To oczywiście zrozumiały warunek, niemniej jednak w trakcie jego realizacji stosowane są bardzo zróżnicowane zasady, które utrudniają właściwe zaplanowanie pod względem rzeczowym i kosztowym przebieg inwestycji. Część gestorów nie pobiera żadnych opłat za tego rodzaju nadzór, gdyż uznają, że skoro rzecz dotyczy ich interesu, to takie opłaty byłyby niewłaściwe. Ale zdarzają się gestorzy pobierający bardzo wysokie opłaty, których wysokość również budzi uzasadnione zastrzeżenia.

Jednocześnie dostrzega się też problem natury legislacyjnej - wyraźny brak dostosowania obowiązujących regulacji do budowy obiektów liniowych, bowiem przepisy w sferze budownictwa jako główne zamierzenie traktują budynek i w mniejszym stopniu skupiają się na innych obiektach. Projektowana ustawa ma więc na celu również zmniejszenie tego problemu.

Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania skracają czas niezbędny na realizację inwestycji liniowych. Do najbardziej istotnych czynników mających wpływ na tę kwestię należy zaliczyć:

- określenie zasad zawiadamiania stron w postępowaniu o pozwolenie na budowę w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym lub braku danych w ewidencji gruntów i budynków (zysk: ok. 1 rok),
- wyeliminowanie obowiązku zachowania kolejności, tj. uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a tym samym także decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (zysk: 3-6 miesięcy poprzez możliwość równoległego procedowania obu postępowań, a także z powodu uniknięcia ryzyka obowiązku zmiany decyzji środowiskowej),
- określenie terminu na rozpatrzenie wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej w ciągu 14 dni (zysk: 4 miesiące),
- zmiana definicji przebudowy w ustawie - Prawo budowlane, skutkująca zakwalifikowaniem szeregu inwestycji do uzyskania zgłoszenia zamiast pozwolenia na budowę (zysk: 3 miesiące),
- zmiana definicji istotnego odstępstwa od zatwierdzonego projektu budowlanego inwestycji liniowych (zysk: 3 miesiące, przy czym należy zaznaczyć, że zysk ten może być wielokrotny z

uwagi na możliwość powtarzania się konieczności kwalifikacji odstąpienia na kolejnych odcinkach sieci),

- zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego części inwestycji liniowych (zysk: 3 miesiące),
- zwolnienie z obowiązku uzyskania decyzji o wyłączeniu gruntów z produkcji rolnej dla części inwestycji liniowych w określonych warunkach (zysk: 3 miesiące),
- zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków dla części inwestycji liniowych w określonych warunkach (zysk: 3 miesiące),
- określenie terminu na uzgodnienie dokumentacji inwestycji liniowej przez gestora sieci w ciągu 14 dni (zysk: 3 miesiące).

Nie bez znaczenia jest również skumulowany efekt planowanych w projekcie ustawy zmian, polegających na umożliwieniu wymiany korespondencji w postępowaniach i dokonywania uzgodnień w postaci elektronicznej. Biorąc pod uwagę ilość różnego rodzaju procedur przy realizacji pojedynczej inwestycji liniowej, dodatkowy zysk czasowy z tego tytułu może wynieść ok. 1 miesiąc.

Oprócz wyżej wymienionych, wystąpi szereg dodatkowych zysków czasowych, wynikających np. z braku obowiązku uzyskiwania prawa do dysponowania nieruchomością wszystkich współwłaścicieli na terenach spółdzielni mieszkaniowych, czy ściślejszego określenia obowiązków organów administracji publicznej rozpatrujących wnioski.

Trudno jest jednoznacznie wycenić skutki finansowe proponowanych zmian, jednak z całą pewnością będą one znaczne, a przede wszystkim wyraźnie zwiększy się efektywność procesu przygotowania i realizacji inwestycji liniowych.

II. SZCZEGÓŁOWE UZASADNIENIE PROPONOWANYCH ROZWIĄZAŃ

Art. 2 – słowniczek

Projekt ustawy przewiduje, zdefiniowanie trzech pojęć:

- inwestycji liniowej – nazwanej jako zamierzenie budowlane obejmujące projektowanie, budowę, przebudowę, remont, rozbiórkę i utrzymywanie obiektów budowlanych liniowych, w postaci sieci, przyłączy, instalacji, urządzeń, rurociągów i linii określonych obiektów infrastrukturalnych, wraz z innymi podziemnymi, naziemnymi lub nadziemnymi obiektami i urządzeniami niezbędnymi do korzystania z nich,
- instytucji publicznej - rozumianej jako Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego lub inny podmiot pełniący zadania właściciela nieruchomości w imieniu tych instytucji,
- gestora sieci - pojęcie, które choć w innych przepisach nie jest wprost zdefiniowane, to na potrzeby projektu ustawy pojawia się często i w potocznym języku jest rozumiane jednoznacznie. W niniejszym projekcie definicja gestora sieci odwołuje się do szczegółowych zapisów w ustaw: Prawo energetyczne i ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Art. 3 – forma udzielenia prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej

Projekt ustawy przewiduje, że następuje w postaci papierowej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na wniosek inwestora. Nie przewiduje się dodatkowych wymogów natury administracyjnej dla tego rodzaju dokumentu.

Art. 4 - zawartość wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej

Projekt ustawy przewiduje, że wniosek ten powinien zawierać wskazanie trasy inwestycji, jej ogólną charakterystykę, w tym długość, tj. wartość istotną z punktu widzenia naliczania

ewentualnych opłat za rozpatrzenie wniosku. Wniosek może zostać złożony w postaci papierowej lub elektronicznej, w tym na adres poczty elektronicznej.

Art. 5 - termin i sposób rozpatrzenia wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej

Zakłada się, że rozpatrzenie wniosku następuje niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni, przy czym posiłkując się przepisami Kpa - do tego terminu nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od instytucji publicznej. Rozwiązanie to ma służyć wyeliminowaniu przypadków kiedy instytucja publiczna w swoich regulaminach zakłada, iż termin liczony jest od daty złożenia kompletnego wniosku, a w trakcie jego rozpatrywania dochodzi do zgłaszania wątpliwych lub błahych uwag, będących de facto pretekstem do przedłużania terminu załatwiania sprawy.

Jednocześnie projekt ustawy wskazuje, że nie można uzależnić udzielenia prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej od zobowiązania wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków. Celem tej regulacji jest zapobieżenie ewentualnym próbom wprowadzenia dodatkowych opłat (np. za umieszczenie infrastruktury w gruncie) na tym etapie inwestycji, zobowiązania do podpisania umów o treści niekorzystnych dla wnioskodawcy, wprowadzenia wymagań nie wynikających z przepisów, itp.

Art. 6 – odpowiedzialność za niezałatwienie sprawy w terminie

W projekcie ustawy zakłada się, podobnie jak w przepisach Kpa, że pracownik instytucji publicznej podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej w przepisach prawa, jeżeli z nieuzasadnionych przyczyn nie załatwił sprawy w terminie lub prowadził postępowanie dłużej niż było to niezbędne do załatwienia sprawy.

Art. 7 - cennik opłat za rozpatrzenie wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej

Pomimo tego, że obecnie część instytucji publicznych nie pobiera opłat za udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane, to projekt ustawy przewiduje taką możliwość. Przy czym przepisy przejściowe przewidują, że nie można wprowadzić takiego cennika, jeśli nie obowiązywał wcześniej, dla spraw w których wniosek złożono w terminie do 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie - celem jest zapewnienie trwałości obowiązujących zasad zarówno dla wniosków, które już zostały złożone, jak wniosków planowanych do złożenia, których wnioskodawcy zakładali określone koszty opracowania dokumentacji projektowej w obowiązującym stanie prawnym.

Proponuje się uzależnienie wysokości opłat od parametru charakterystycznego obiektu liniowego, jakim jest długość. W celu rozróżnienia wysokości opłat od skali inwestycji, a tym samym nakładu pracy osoby rozpatrującej wniosek, przewiduje się podział cennika na progi: do 1 km długości i za każdy kolejny km długości inwestycji liniowej. Jednocześnie wskazano ceny maksymalne za każdy z tych progów, w celu wyeliminowania przypadków stosowania rażąco wysokich cen. Cennik opłat publikowany jest na stronie internetowej instytucji publicznej.

Projekt ustawy przewiduje ponadto, że opłaty za użytkowanie powierzchni gruntu inwestycji liniowej (tj. po jej wybudowaniu) podlegają odrębnym przepisom i nie mogą być pobierane przed rozpatrzeniem wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowej. Ww. opłaty to zagadnienie, które trudno byłoby rozstrzygnąć w ramach niniejszej ustawy, ze względu na szereg dodatkowych okoliczności, jakie jemu towarzyszą. Ponadto należy zauważyć, że część takich opłat znajduje swoje odzwierciedlenie w obecnie obowiązujących przepisach powszechnie

obowiązujących, np. rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Art. 8 - zasady uzgadniania dokumentacji projektowej przez gestorów sieci

Projektowana ustawa zakłada, że uzgodnienia dokumentacji projektowej (nie tylko inwestycji liniowej, ale każdej, np. uzgodnienia projektów zagospodarowania terenu nad istniejącymi obiektami liniowymi) przez gestorów sieci może nastąpić na wniosek projektanta lub inwestora. W proponowanych rozwiązaniach przewiduje się posługiwanie pojęciem “dokumentacja projektowa” z uwagi na fakt, iż uzgodnieniu mogą podlegać wszelkiego rodzaju projekty: zarówno projekt budowlany, o którym mowa w ustawie - Prawo budowlane, jak i inne formy projektów, w tym projekty wykonawcze lub fragmenty projektów. Celowo nie precyzuje się formy dokumentacji ze względu na dopuszczanie w praktyce przez gestorów sieci rozpatrywania wniosków z uproszczoną formą dokumentacji - istotną z punktu widzenia uzgodnienia (np. sam profil sieci z planem sytuacyjnym), nie wymagającą dołączenia kompletnej dokumentacji o dużej objętości, która nie ma istotnego znaczenia w kontekście rozpatrywanej sprawy.

W uzgodnieniu dokumentacji projektowej mogą zostać zawarte uwagi gestora, w szczególności może on nałożyć obowiązek sprawowania przez siebie nadzoru nad pracami budowlanymi związanymi z zabezpieczeniem własnej infrastruktury w trakcie jej realizacji. Wniosek wraz z załączoną dokumentacją projektową może być złożony w postaci papierowej lub elektronicznej - można go przesłać za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na platformie e-PUAP gestora sieci, a w przypadku jej braku na adres poczty elektronicznej gestora sieci, w formacie pdf lub, za zgodą gestora sieci, w innych formatach plików komputerowych, opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym wnioskodawcy. Uzgodnienie dokonywane jest postaci takiej jak złożony wniosek, czyli również w formie papierowej lub elektronicznej.

Jednocześnie projekt ustawy wskazuje, że nie można uzależnić uzgodnienia projektu inwestycji liniowej od zobowiązania wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków. Celem tej regulacji jest zapobieżenie wprowadzeniu wymagań nie wynikających z przepisów, a mających niekiedy charakter przysporzenia dodatkowych korzyści gestorowi uzgadniającemu dokumentację.

Art. 9 – terminy rozpatrzenia wniosku o uzgodnienie dokumentacji projektowej

Zakłada się, że rozpatrzenie wniosku następuje niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni, przy czym posiłkując się zapisami jak przy postępowaniach administracyjnych - do tego terminu nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od instytucji publicznej.

Art. 10 – odpowiedzialność za niezafatwienie sprawy w terminie

W projekcie ustawy zakłada się, że w przypadku niezafatwienia wniosku o uzgodnienie dokumentacji projektowej w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku, organ regulacyjny wymierza temu gestorowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.

Projekt ustawy nie zakłada definiowania organów regulacyjnych, gdyż te zagadnienia mieszczą się w ustawach wskazujących na gestorów sieci w rozumieniu niniejszego projektu ustawy, tj. wynikają m.in. z:

- art. 27a ust. 1 ustawy ozwizos,
- art. 23 ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne,

- art. 189 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne.

Jednocześnie precyzuje się, że do kar, w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą, mają zastosowanie odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 2460 z późn. zm.), ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r. poz. 833 z późn. zm.), ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2020 r. poz. 2028 z późn. zm.).

Art. 11 - cennik opłat za rozpatrzenie wniosku o uzgodnienie dokumentacji projektowej

Pomimo tego, że obecnie część gestorów sieci nie pobiera opłat za uzgadnianie dokumentacji projektowej, to projekt ustawy przewiduje taką możliwość - jednak z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to uzgodnienia projektów infrastruktury zarządzanej przez danego gestora. Tym samym naliczenie opłat za uzgodnienie może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy wniosek dotyczy projektu obcej sieci, np. w miejscach skrzyżowań z infrastrukturą gestora. Przy czym przepisy przejściowe przewidują, że nie można wprowadzić takiego cennika, jeśli nie obowiązywał wcześniej, dla spraw w których wniosek złożono w terminie do 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie - celem jest zapewnienie trwałości obowiązujących zasad zarówno dla wniosków, które już zostały złożone, jak wniosków planowanych do złożenia, których wnioskodawcy zakładali określone koszty opracowania dokumentacji projektowej w obowiązującym stanie prawnym.

Proponuje się uzależnienie wysokości opłat od długości inwestycji liniowej, co jest często praktykowaną metodą wśród gestorów, które takie opłaty obecnie naliczają. W celu rozróżnienia wysokości opłat od skali inwestycji, a tym samym nakładu pracy osoby rozpatrującej wniosek, przewiduje się podział cennika na progi: do 1 km i za każdy kolejny km długości inwestycji liniowej. Jednocześnie wskazano ceny maksymalne za każdy z tych progów, w celu wyeliminowania przypadków stosowania rażąco wysokich cen. W przypadku, gdy przedmiotem uzgodnienia jest projekt zagospodarowania terenu (lub plan sytuacyjny) nad istniejącą infrastrukturą gestora sieci, opłata będzie naliczana od długości istniejącej sieci danego gestora, na terenie objętym wnioskiem o uzgodnienie.

Jednocześnie projekt ustawy zakłada, że gestor sieci nie może pobierać opłat, jeżeli sam narzucił obowiązek dokonania takiego uzgodnienia. Projektodawca kieruje się w tym rozwiązaniu przesłanką, że możliwość naliczania opłat w takich przypadkach mogłaby rodzić pokusę żądania od projektanta lub inwestora uzgodnień również wtedy, kiedy te uzgodnienia byłyby zbędne, a motywem decydującym o nałożeniu takiego obowiązku byłaby możliwość naliczenia opłaty za uzgodnienie.

Podsumowując, opłata nie może więc być naliczona w przypadkach rozpatrzenia wniosku o uzgodnienie:

- a) dokumentacji projektowej inwestycji liniowej zarządzanej przez gestora sieci,
- b) realizowane na żądanie nałożone przez gestora sieci, w szczególności zawarte w protokole z narady koordynacyjnej, o której mowa w art. 28b ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Art. 12 – prawo żądania przez gestora własnego nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji liniowej

Projekt ustawy przewiduje, że w uzgodnieniu projektu lub na każdym wcześniejszym etapie projektowania obcej inwestycji liniowej, w szczególności w trakcie narady koordynacyjnej, gestor sieci może nałożyć na inwestora obowiązek sprawowania przez siebie nad pracami budowlanymi związanymi z zabezpieczeniem własnej infrastruktury. Dotyczy to, np. przypadków krzyżowania się

projektowanej sieci z siecią innego gestora. Regulacja ta ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa prowadzonych prac budowlanych i zapewnienie ochrony istniejącej infrastruktury.

Art. 13 - forma żądania przez gestora własnego nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji liniowej

Projekt ustawy zakłada, że żądanie przez gestora własnego nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji liniowej musi być nałożony poprzez wskazanie w postaci pisemnej lub za pomocą poczty elektronicznej: adresu poczty elektronicznej lub adresu pocztowego, na który inwestor jest zobowiązany przesyłać zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci.

Zakłada się, że ponadto, że inwestor przesyła zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci na określony termin, tj. minimum 3 dni robocze przed planowanym rozpoczęciem robót budowlanych w tej lokalizacji. Celem tego zapisu jest uniknięcie sytuacji stawiania żądań ze strony gestora o obowiązku powiadomienia na znacznie dłuższe okresy (kilkunastodniowe), które w praktyce uniemożliwiają właściwe zaplanowanie i przebieg inwestycji.

Art. 14 – odpłatność za własny nadzór gestora nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji liniowej

Co do zasady projekt ustawy zakłada, że nadzór, o którym mowa w art. 13, tj. na własne żądanie gestora - odbywa się nieodpłatnie. Natomiast może dochodzić do sytuacji, kiedy inwestor będzie zainteresowany nadzorem gestora z własnej inicjatywy, pomimo braku nałożenia takiego obowiązku przez gestora sieci – w takim przypadku odpłatność za nadzór odbywa się zgodnie z odrębnymi przepisami.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 15 – zmiany w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane:

Zmiana 1: w art. 3 pkt 7a

Zmienia się definicję przebudowy innych obiektów liniowych niż drogi, dopuszczając zmiany charakterystycznych parametrów w granicach dotychczasowych działek gruntu. Należy bowiem wyraźnie odróżnić przebudowę istniejącej sieci od jej remontu. Obecna definicja przebudowy sieci w zasadzie jest przepisem martwym, gdyż organy AAB w trakcie rozpatrywania wniosków o pozwolenie na budowę inwestycji liniowych często żądają zachowania tej samej trasy i długości sieci, co de facto ujęte jest w definicji remontu.

Zmiana 2: w art. 3 zmienia się pkt 14a

Zmienia się definicję dodając przymiotnik „aktualnej” do definicji mapy do celów projektowych - zachowując zgodność z brzmieniem art. 34 ust. 3 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane.

Obecne przepisy nie regulują kwestii aktualnej mapy do celów projektowych w sposób precyzyjny, a praktyka stosowania przepisów jest zróżnicowana. Problem dotyczy wielu inwestycji liniowych, które ze względu na swoją specyfikę, tj. przebieg po dużej ilości działek, są narażone bardzo często na zdezaktualizowanie się mapy do celów projektowych (MDCP). W obecnym stanie prawnym MDCP może być nieaktualna następnego dnia po jej wykonaniu przez geodetę – jeśli w tym czasie np. zostanie wydana decyzja o podziale jakiegokolwiek nieruchomości mieszczącej się w zakresie MDCP, czy zostanie dokonana inwentaryzacja przyłącza do budynku. W przypadku obiektów liniowych, prowadzonych po wielu działkach, takie sytuacje są niemal codziennością.

Proponowana definicja, oprócz wprowadzenia zgodności z ww. art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy, zmierza w kierunku „zalegalizowania” procedur stosowanych przez część ośrodków geodezyjnych i organów AAB. Polega ona na tym, że w przypadku, gdy na terenie objętym stosunkowo nową MDCP

zaszły jakiegokolwiek zmiany skutkujące uznaniem jej za nieaktualną, to w ciągu 2 lat od dnia opatrzenia MDCP klauzulą urzędową, o której mowa w art. 40 ust. 3g pkt 3 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, może ona zostać uzupełniona przez geodetę o **aktualne dane pozyskane z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego** - bez konieczności dokonywania zgłoszenia prac geodezyjnych lub kartograficznych, jeżeli uzupełnienie to nie wiąże się z koniecznością dokonania przez tego geodetę zmian w bazach danych ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, szczegółowych osnów geodezyjnych oraz obiektów topograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:500-1:5000. Wyklucza się tym samym ryzyko powstania bałaganu w tym zasobie. Uzupełniona treść mapy do celów projektowych musiałaby ponadto zawierać wskazanie materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego stanowiących podstawę uzupełnienia. Jest to kolejny krok w stronę usprawnienia i przyspieszenia realizacji procesu inwestycyjnego, jak również zmniejszenia kosztów ponoszonych przez inwestora na zapewnienie aktualności opracowań geodezyjno-kartograficznych będących podstawą projektu budowlanego. Tożsame rozwiązanie zostało zaproponowane przez projektodawcę w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z uproszczeniem procesu inwestycyjno-budowlanego, która do dzisiaj nie została przesłana do Sejmu: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12303101/katalog/12458818#12458818>.

Zmiana 3: dodaje się art. 5b-5d

W projekcie zaproponowano dodanie przepisów, którymi wprowadzono zasadę, iż prawa rzeczowe do nieruchomości ustalane będą na podstawie treści ksiąg wieczystych, zbioru dokumentów albo innych dokumentów urzędowych. Ponadto, w celu usunięcia wątpliwości pod jaki adres należy dokonywać doręczeń, wprowadzono rozwiązanie, zgodnie z którym podstawowym sposobem dokonywania doręczeń jest doręczenie na adres wskazany w ewidencji gruntów i budynków.

W interesie właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości będzie zatem upewnienie się, czy stan uwidoczony w ewidencji odpowiada rzeczywistemu stanowi prawnemu. Przepis dopuszczać będzie jednak przyjęcie przez organ danych innych niż wynikające z ww. ewidencji, jeśli będą one znane mu z urzędu lub gdy zostały wskazane przez stronę w toku postępowania. Dopiero w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym lub braku danych w ewidencji gruntów i budynków pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości, zawiadomienia dokonywane będą w drodze obwieszczenia, o którym mowa w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Dodatkowo określono sposób dokonywania doręczeń zawiadomień o wszczęciu postępowania, jak również wysyłanych w toku postępowania pism, które kierowane są do wszystkich stron, a także rozstrzygnięć oraz zawiadomień o ich wydaniu. W przypadku inwestycji celu publicznego (w rozumieniu art. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) zawiadomienie o wszczęciu postępowania oraz inne pisma w jego toku doręczać się będzie w sposób przewidziany w art. 39 – 48 Kodeksu postępowania administracyjnego – inwestorowi oraz właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji. Doręczenie ww. pism pozostałym stronom nastąpi w formie obwieszczenia.

Podobne zasady dotyczyć będą doręczania rozstrzygnięć oraz zawiadomień o ich podjęciu. Rozstrzygnięcie doręczane będzie wnioskodawcy, natomiast zawiadomienie o rozstrzygnięciu doręczane będzie właścicielom oraz użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych tym rozstrzygnięciem, z tym, że przyjmować będzie się fikcją prawną, iż skutkiem doręczenia tego zawiadomienia będzie doręczenie rozstrzygnięcia tym podmiotom. Pozostałym stronom rozstrzygnięcie postępowania doręczane będzie w drodze obwieszczenia.

Powyższe rozwiązania mają wpłynąć na sprawność i ekonomikę postępowań prowadzonych przed organami administracji architektoniczno - budowlanej i nadzoru budowlanego oraz zmniejszyć jego biurokratyzację.

Zmiana 4: w art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. e

Zmiana polega na zastąpieniu dotychczasowego ciśnienia roboczego sieci gazowej nie wyższego niż 0,5 MPa na 1,6 MPa. Tym samym zwiększy zakres sieci gazowych będzie zwolniony z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę.

Zmiana 5: w art. 29 ust. 4 pkt 3 lit. d

Celem zmiany jest zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę i zgłoszenia robót budowlanych polegających na instalowaniu wewnątrz i na zewnątrz użytkowanego obiektu budowlanego instalacji, z wyłączeniem instalacji gazowych. Obecnie obowiązujący przepis mówi o zwolnieniu z ww. obowiązku wyłącznie instalacji w kontekście budynków, natomiast proste instalacje wykonuje się również w odniesieniu do innych obiektów budowlanych, szczególnie liniowych, np. odwodnienie komór ciepłych.

Zmiana 6: w art. 29a ust. 2

Usuwa się wątpliwości interpretacyjne wyrażane przez niektórych gestorów sieci: czy oprócz uzgodnienia projektu przyłącza zgodnie z wydanymi przez nich warunkami przyłączenia, należy dokonać dodatkowo zgłoszenia budowy przyłącza do organu AAB. Projektowany przepis jednoznacznie wskazuje, że sporządzenie planu sytuacyjnego przez gestora sieci zgodnie z art. 29a ust. 1, skutkuje brakiem obowiązku dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 30.

Zmiana 7: w art. 30 ust. 5d

Obecnie obowiązująca treść art. 30 ust. 5d, mówiąca o tym, że w przypadku nałożenia przez organ AAB na zgłaszającego obowiązku uzupełnienia brakujących dokumentów, termin zgłoszenia liczony jest od początku, skutkuje częstymi przypadkami nieuzasadnionego przedłużania tego rodzaju postępowań. Niekiedy stają się one dłuższe niż postępowanie o wydanie decyzji administracyjnej, co jest niewątpliwie sprzeczne z celem normy zakładającej milczące załatwienie sprawy w sposób prostszy i szybszy. Przepis ten w praktyce jest bowiem stosowany w taki sposób, że uwagi organu AAB do opisu projektowanych rozwiązań są podstawą do wydania postanowienia, a w efekcie przerwania biegu terminu zgłoszenia.

Wobec powyższego proponuje się, aby nałożenie przez organ obowiązku uzupełnienia brakujących dokumentów, termin zgłoszenia jedynie wstrzymywał bieg terminu, o którym mowa w ust. 5, a nie go przerywał.

Zmiana 8: w art. 33 ust. 2

W pkt 4 uchyla się lit. b, tj. likwiduje się obowiązek dołączenia do wniosku o pozwolenie na budowę postanowienia o uzgodnieniu z organem AAB tras sieci wyprowadzonych poza granice terenu zamkniętego. Jest to czynność zbędna w sytuacji, gdy inwestor i tak musi wystąpić o pozwolenie na budowę do tego organu. Usunięcie tego przepisu umożliwi nadanie równoległego biegu postępowań przed dwoma organami, a tym samym istotnie skróci całkowity czas uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę dla całej inwestycji.

Uchylenie pkt 9 i 10 ma na celu przeniesienie oświadczeń projektantów wynikających z tych przepisów - z wniosku o pozwolenie na budowę do projektu budowlanego (stąd odpowiednia zmiana następuje w art. 34 ust. 3). Należy bowiem zauważyć, iż możliwość weryfikacji tych oświadczeń przez organ AAB powinna następować na etapie merytorycznego rozpatrzenia wniosku o pozwolenie na

budowę lub zgłoszenie z projektem budowlanym, gdy znana jest organowi treść projektu budowlanego.

Zmiana 9: w art. 34

Nowelizacja tego przepisu precyzuje, że kopia aktualnej mapy do celów projektowych może być w formacie rastrowym lub wektorowym, co ma na celu umożliwienie sporządzenia projektu zagospodarowania działki lub terenu zarówno na mapach skanowanych (na terenach, gdzie nie występuje jeszcze mapa cyfrowa), jak i na mapach cyfrowych. Z sygnałów projektantów wynika bowiem, że zdarza się, iż obecnie niektóre organy AAB nie akceptują projektów sporządzonych na mapach w wersji cyfrowej.

Z uwagi na brak w obowiązujących przepisach wskazania lokalizacji informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, przewiduje się zmianę treści ust. 3 pkt 5 wskazując, iż jest to element projektu budowlanego.

Ponadto dokonano zmian redakcyjnych dotyczących oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

Dotkowo proponowane zmiany przenoszą oświadczenia projektantów z wniosku o pozwolenie na budowę do projektu budowlanego, a jednocześnie doprecyzowują, że w przypadku oświadczenia o możliwości podłączenia projektowanego obiektu budowlanego do istniejącej sieci ciepłowniczej do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć oświadczenie projektanta **posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b**, dotyczące możliwości podłączenia projektowanego obiektu budowlanego, **w którym przewidywane jest wykorzystywanie ciepła na potrzeby ogrzewania lub podgrzewu ciepłej wody użytkowej**, do istniejącej sieci ciepłowniczej. Brak tego doprecyzowania rodzi wątpliwości: który projektant jest zobowiązany do złożenia tego oświadczenia. Doprecyzowano również, że oświadczenie to jest wymagane w przypadku projektowanego obiektu budowlanego, w którym przewidywane jest wykorzystywanie ciepła na potrzeby ogrzewania lub podgrzewu ciepłej wody użytkowej. Brak tego doprecyzowania obecnie bywa przyczyną żądania przez organy aab dołączenia oświadczenia do każdego obiektu budowlanego, tj. również takiego, który nie zużywa energii cieplnej, np. stacje redukcyjne gazu.

Zmiana 10: w art. 36a

Obecna definicja istotnego odstępiania od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę wraz z towarzyszącą uciążliwą procedurą uzyskania zamiennego pozwolenia na budowę – konsekwentnie nie uwzględniają specyfiki obiektów liniowych oraz prowadzą do wielu niekorzystnych zjawisk, skutkujących potęgowaniem „bałaganu” w zasobie geodezyjnym.

Obecna sytuacja wygląda następująco:

1) w terenach publicznych, po których zazwyczaj przebiegają sieci uzbrojenia terenu, mamy bardzo często do czynienia z szeregiem źle zainwentaryzowanych lub niezainwentaryzowanych obiektów podziemnych, które w trakcie budowy obiektów liniowych wymuszają zmianę trasy budowanej sieci,

2) konieczność prostej zmiany przebiegu sieci uzbrojenia terenu, np. omińnięcie przeszkody lub skrócenie sieci cieplnej w wyniku likwidacji kompensatora U-kształtowego na rzecz kompensatora mieszkowego (liniowego) bardzo często może powodować zmianę długości o więcej niż 2%,

3) ze względu na konieczność etapowej realizacji robót w trakcie budowy obiektów liniowych - konieczność zmiany trasy sieci potrafi wystąpić kilkakrotnie podczas budowy tej samej sieci i wychodzi na jaw dopiero przy budowie kolejnych jej etapów,

4) zbyt restrykcyjne potraktowanie kwestii istotnego odstępienia dla obiektów liniowych skutkuje naciskami inwestora na geodetę i kierownika budowy do ukrywania faktycznego (zmienionego w wyniku konieczności ominięcia przeszkody podziemnej) przebiegu trasy sieci z uwagi na konsekwencje w postaci obowiązku uzyskania zamiennego pozwolenia na budowę,

5) skutkiem powyższego są nawarstwiająca się problemy przy sytuowaniu podziemnych sieci uzbrojenia terenu na tym samym terenie, przy budowie których wykazywany jest inny przebieg uzbrojenia niż określony na mapie zasadniczej i w inwentaryzacjach powykonawczych,

6) jednocześnie często dochodzi do sytuacji, w których budowane nowe uzbrojenie prowadzone po innej niż projektowana trasie przebiega równoległe nad istniejącym uzbrojeniem, utrudniając jego późniejszą eksploatację i remonty,

7) dodatkowym problemem jest fakt, iż obecne przepisy ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne zwolniły projektowane przyłącza z obowiązku koordynacji na naradzie koordynacyjnej (odpowiednia zmianę przepisów zaproponowano również w art. 28b ww. ustawy), przez co dochodzi do kolizji projektowanych sieci z wykonanymi przyłączami.

Zaproponowana zmiana przepisów powinna więc:

- ograniczyć przypadki ukrywania faktycznego usytuowania podziemnych obiektów budowlanych – bez obaw o konieczność uruchomienia długotrwałej procedury uzyskania zamiennego pozwolenia na budowę (należy zauważyć, że w trakcie realizacji inwestycji mapa do celów projektowych, na której sporządzono projekt jest już zazwyczaj mapą nieaktualną, a tym samym każdorazowo inwestor musi wykonać nową mapę, co dodatkowo wydłuża procedurę),

- zapewniać rzetelną geodezyjną inwentaryzację powykonawczą,

- wyeliminować przypadki naruszania odległości od innego uzbrojenia podziemnego.

W celu wyeliminowania wymienionych skutków proponuje się wprowadzenie szeregu zmian w art. 36a, których najbardziej doniosłym celem jest próba uporządkowania zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Efekt ten planuje się osiągnąć poprzez łączne wprowadzenie następujących mechanizmów:

- a) ust. 5b dodaje się pkt 1a – w przypadku obiektów liniowych dopuszcza się możliwość przekroczyć 2% zmiany długości, jeśli będzie to spowodowane wyższą koniecznością, w szczególności stwierdzeniem kolizji z istniejącymi obiektami podziemnymi, które nie zostały wykazane na mapie do celów projektowych, a fakt wystąpienia kolizji został odpowiednio udokumentowany (do zmian trasy zaprojektowanego obiektu nie powinno dochodzić z wygody wykonawcy, a wyłącznie w przypadkach niemożliwych do przewidzenia),
- b) ust. 5b pkt 2 - jeżeli dla zamierzonych zmian uzyskano ponowne uzgodnienia, to odstępstwo nie będzie musiało być zakwalifikowane jako istotne,
- c) ust. 5c - w przypadku odstępienia od projektowanej trasy obiektu liniowego inwestor jest zobowiązany do wykonania inwentaryzacji istniejących obiektów budowlanych zlokalizowanych w wykopie (następuje aktualizacja zasobu geodezyjnego i kartograficznego),
- d) ust. 5d - kierownik budowy (lub inwestor) jest zobowiązany umieścić w dokumentacji budowy dowody w postaci zdjęć lub w innej formie informacje potwierdzające konieczność zmiany trasy obiektu liniowego.

W efekcie luzowane są rygory kwalifikacji odstępstw istotnych dla obiektów liniowych ze względu na ich specyfikę. Pozytywne skutki powyższych rozwiązań, to:

- zmniejszenie ogólnej liczby przypadków obowiązku zmiany pozwolenia na budowę, w tym dezaktualizacji MDCP,

- znaczące skrócenie czasu realizacji robót,
- uporządkowanie (również wstecznie) zasobu geodezyjnego i kartograficznego poprzez inwentaryzację istniejących obiektów budowlanych zlokalizowanych w wykopie,
- bardziej wiarygodne inwentaryzacje geodezyjne wykonanych robót realizowanej inwestycji z powodu braku wyeliminowania przyczyn skłaniających do unikania wykazania faktycznego przebiegu obiektu podziemnego.

Zmiana 11: w art. 81 dodaje się ust. 1a

Pomimo uchylecia ust. 2 w art. 35 od 11 lipca 2003 r., który pozwalał organom badać zgodność projektu architektoniczno-budowlanego z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, nadal funkcjonuje przepis art. 81 ust. 1 pkt 1 lit. c, który jest w praktyce różnorodnie interpretowany i stosowany. Część organów AAB uważa, że przepis ten pozwala im na badanie zgodności rozwiązań architektoniczno-budowlanych z przepisami techniczno-budowlanymi oraz zasadami wiedzy technicznej w projekcie architektoniczno-budowlanym. Jest to wyraźnie sprzeczne z intencją ustawodawcy i reformą Prawa budowlanego, która na uprawnionego projektanta nałożyła szczególne obowiązki i odpowiedzialność za przyjęte rozwiązania w tej części projektu budowlanego.

Wobec powyższego w projektowanej ustawie proponuje się dodanie przepisu, który wyraźnie wskazuje, że ust. 1 pkt 1 lit. c organy administracji architektoniczno-budowlanej wykonują w zakresie zadań wynikających z art. 35 ust. 1 pkt 2, tj. sprawdzania zgodność wyłącznie projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami techniczno-budowlanymi.

Zmiana 12: w art. 82 dodaje się ust. 3a

Proponowana zmiana dostosowuje przepis do specyfiki obiektów liniowych poprzez umożliwienie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę zlokalizowanego na różnych terenach przez jeden organ. Często spotykaną sytuacją jest projektowanie obiektów liniowych na terenie dróg gminnych i jednocześnie dróg wojewódzkich, krajowych lub obszarach kolejowych. W obecnie obowiązującym stanie prawnym wymaga to wydania decyzji przez różne organy AAB: starostę i wojewodę. Często oba organy mają różne wymagania co do formy podzielonego projektu, co utrudnia przygotowanie dokumentacji i przedłuża proces uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. W celu wyeliminowania tych niedogodności projekt ustawy przewiduje, że w takich przypadkach organem wydającym decyzję na całą inwestycję będzie starosta.

Rozwiązanie to jest zgodne z założeniami przygotowanymi przez Zespół doradczy do przygotowania założeń reformy procesu inwestycyjno-budowlanego oraz systemu planowania i zagospodarowania przestrzennego, gdzie przewiduje się ograniczenie przypadków wskazujących wojewodę jako organ pierwszej instancji wyłącznie do terenów zamkniętych.

Zmiana 13: w art. 82b

Proponowana zmiana ma na celu rozszerzenie rejestru wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę o informację na temat daty uzyskania ostateczności decyzji. Rozwiązanie to pozwoli na uzyskanie wiedzy przez inwestora (a tym samym również inne instytucje, np. finansujące inwestycję) o tym fakcie, bez konieczności fizycznego potwierdzania ostateczności decyzji o pozwoleniu na budowę.

Ponadto obowiązuje się publikację określonych danych zawartych w rejestrach w ciągu 3 dni roboczych od zdarzenia. Celem przepisu jest zobligowanie organów odpowiedzialnych do systematycznego uzupełniania danych w rejestrach, które niestety często są uzupełniane z dużym opóźnieniem lub w ogóle.

Art. 16 – zmiany w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

Zmiana 1: w art. 64 ust. 2 pkt 3

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wydanie opinii niezbędnej do wydania postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wnioski.

Zmiana 2: w art. 64 dodaje się ust. 5

Proponuje się, aby zasięganie opinii niezbędnej do wydania postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - odbywało się poprzez wymianę korespondencji pomiędzy organami wymienionymi w ust. 1 i 1a drogą elektroniczną. Przyczyni się to do skrócenia czasu trwania postępowania, a także zmniejszy koszty i czas przeznaczony na przygotowanie korespondencji w postaci papierowej.

Zmiana 3: w art. 70 dodaje się ust. 5

Analogicznie jak w art. 64 - proponuje się, aby zasięganie opinii niezbędnej do wydania postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - odbywało się poprzez wymianę korespondencji pomiędzy organami wymienionymi w ust. 1 i 1a drogą elektroniczną. Przyczyni się to do skrócenia czasu trwania postępowania, a także zmniejszy koszty i czas przeznaczony na przygotowanie korespondencji w postaci papierowej.

Zmiana 4: w art. 72 uchyla się ust. 1 pkt 3

Proponowana zmiana zmierza do likwidacji obowiązkowej kolejności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (a tym samym także decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego).

Przepis ten powoduje obecnie wiele komplikacji, gdyż w wielu przypadkach dopiero po uzyskaniu decyzji o warunkach zabudowy inwestor otrzymuje informacje niezbędne do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W efekcie często dochodzi do konieczności zmiany wydanej już decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. **Uchylenie przepisu umożliwi więc równoległe procedowanie wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu**, co znacznie skraca całkowity czas procesu przygotowania dokumentacji projektowej od strony formalnej.

Zmiana 5: w art. 74 ust. 1 pkt 3a

Zamiast mapy w postaci papierowej oraz elektronicznej dołączanej do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przewiduje się możliwość dołączenia mapy w postaci papierowej lub elektronicznej.

Zmiana 6: w art. 74 ust. 1 pkt 5

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach, dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 7: w art. 74 ust. 1 pkt 6

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu z rejestru gruntów lub innego dokumentu pozwalającego na ustalenie stron postępowania, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zdaniem projektodawcy wystarczające jest dołączenie wykazu z numerami działek ewidencyjnych, natomiast pozyskanie danych osobowych stron postępowania powinno odbywać się poprzez wymianę informacji pomiędzy organem prowadzącym postępowanie, a starostą prowadzącym ewidencję gruntów i budynków. Odpowiednie zmiany w tej kwestii zaproponowano równolegle w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Rozwiązanie to pozwoli zmniejszyć ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i skróci proces przygotowania kompletnego wniosku o czas uzyskania danych z ewidencji gruntów i budynków przez inwestora.

Zmiana 8: w art. 74 ust. 1a

Zaproponowana zmiana jest konsekwencją ww. zmiany w art. 74 ust. 1 pkt 6.

Zmiana 9: w 77 ust. 2 pkt 3

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o uzgodnienie lub opinię przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Art. 17 – zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne:

Zmiana 1: w art. 17 ust. 1 pkt 3 lit. b

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązywania przepisów ustawy dotyczących urządzeń wodnych w zakresie inwestycji liniowych: rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, wraz z infrastrukturą towarzyszącą, prowadzonych przez wody powierzchniowe. Obecnie obowiązujące przepisy nakładają bowiem wiele zbytecznych obowiązków wynikających z Prawa wodnego na realizację tego rodzaju inwestycji, zarówno na gestorów sieci, jak również na organy RZGW. Rezygnacja z traktowania sieci jako urządzeń wodnych pozwoli skrócić czas uzyskiwania stosownych pozwoleń, w tym decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (ULICP), czy pozwoleń na budowę oraz zdecydowanie obciążyć pracowników RZGW, zobligowanych obecnymi przepisami do zbędnych decyzji, zgód i opinii.

Celem szeregu proponowanych zmian w ustawie jest zmniejszenie obowiązujących rygorów w zakresie ww. inwestycji liniowych prowadzonych przez wody powierzchniowe, wały przeciwpowodziowe (z wyłączeniem ich naruszania), a także na terenach zalewowych - gdyż nie mają one w istocie uzasadnienia w przypadku tego rodzaju inwestycji, a niepotrzebnie obciążają inwestorów, projektantów i państwowy aparat urzędniczy. Ewentualne ograniczenia wydają się

zasadne wyłącznie w przypadku prowadzenia ww. inwestycji wyłącznie przez śródlądowe drogi wodne, co zostało uwzględnione w proponowanych przepisach projektowanej ustawy.

Zmiana 2: w art. 166 ust. 2 pkt 8

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązku uzyskania uzgodnienia w formie decyzji z Wodami Polskimi, projektów decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (ULICP) na terenach zalewowych - **w przypadku inwestycji liniowej nie powodującej ryzyka zanieczyszczenia wód powodziowych** (tj. z wyłączeniem kanalizacji). Wody Polskie zostały obciążone bardzo wieloma obowiązkami, które przekładają się na długie terminy załatwiania spraw (wewnętrzne przepisy pozwalają na załatwienie spraw do 120 dni). Jednocześnie należy dostrzec, że inwestycje infrastrukturalne, o których mowa w proponowanej zmianie, nie wymagają ochrony przed skutkami powodzi na terenach zalewowych i same w sobie również nie stwarzają ryzyka dla zachowania charakteru tego terenu. Wobec powyższego likwidacja obowiązku uzyskania takiego uzgodnienia w istotny sposób przyczyni się do skrócenia czasu uzyskania decyzji ULICP w przypadku tych inwestycji oraz pozwoli zmniejszyć koszty ich wydania. Obecne przepisy w ust. 5 obligują RZGW do wydania decyzji w odpowiedzi na wszczęte postępowanie ULICP na obszarach o szczególnym zagrożeniu powodziowym przez urzędy gmin, co skutkuje podwójnym postępowaniem administracyjnym w jednej sprawie.

Zmiana 3: w art. 261 dodaje się ust. 2b

Celem projektowanego przepisu jest wyraźne rozróżnienie (w przypadku inwestycji liniowych) etapu wydawania prawa nieruchomości na cele budowlane przez Wody Polskie na terenach zarządzanych przez ten podmiot, od etapu zawarcia umowy użytkowania. Należy bowiem zauważyć, że zawarcie umowy użytkowania jest procesem czasochłonnym, w którym następuje m.in. wyliczenie opłat na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości jednostkowych stawek opłaty rocznej za użytkowanie gruntów pokrytych wodami. **Procedura ta powinna więc być uruchamiana w przypadku gdy nie ma wątpliwości, iż planowana inwestycja zostanie zrealizowana.** Aby taka pewność zaistniała inwestor inwestycji liniowej powinien legitymować się prawem dysponowania nieruchomością na cele budowlane (nie tylko na nieruchomościach zarządzanych przez Wody Polskie, ale również na przyległych i na całym pozostałym obszarze planowanej inwestycji, co w przypadku inwestycji liniowych stanowi istotny czynnik odróżniający je od pozostałych inwestycji realizowanych punktowo) i szeregiem innych decyzji niezbędnych do uzyskania pozwolenia na budowę. W trakcie uzyskiwania tych dokumentów może dochodzić do korekt przebiegu planowanej inwestycji, a wręcz do zrezygnowania z niej. W tej sytuacji poczynione czynności zakończone zawarciem umowy użytkowania stają się zbędne lub wymagają korekty.

Wobec powyższego proponuje się, aby udzielenie zgody wodnoprawnej stanowiło prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane (równolegle proponuje się odpowiednie zmiany w art. 400 i 423), gdyż na etapie wydawania tych zgód organ dokonuje wystarczającej analizy sprawy. Ponadto wydaje się niemożliwa sytuacja, w której Wody Polskie udzieliłyby zgody wodnoprawnej, a następnie odmówiły prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane na terenie udzielonej zgody. Natomiast zawarcie umowy użytkowania odbywałoby się na późniejszym etapie, gdy inwestor będzie miał już pewność, że inwestycja może dojść do realizacji. Takie podejście będzie nie tylko z korzyścią dla inwestora, ale także dla wszystkich podmiotów uczestniczących w przygotowaniu i podpisaniu umowy użytkowania, odciążając pracowników administracji przygotowujących te dokumenty.

Zmiana 4: w art. 264 dodaje się ust. 10

Analogicznie jak w przypadku planowanej zmiany w art. 261 - celem projektowanego przepisu, jest wyraźne rozróżnienie (w przypadku inwestycji liniowych) etapu wydawania prawa nieruchomości na cele budowlane przez Wody Polskie na terenach zarządzanych przez ten podmiot,

od etapu zawarcia umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia, gdyż **procedura ta powinna więc być uruchamiana w przypadku gdy nie ma wątpliwości, iż planowana inwestycja zostanie zrealizowana.**

W związku z likwidacją obowiązku uzyskiwania zgody wodnoprawnej dla szeregu obiektów liniowych, a także z równoległą propozycją aby powyższa zgoda stanowiła prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane, co łącznie prowadziłoby do próżni w zakresie udzielania prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji liniowych - przewiduje się, że w takich przypadkach udzielanie tego prawa odbywałoby się zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale 2 niniejszej ustawy.

Zmiana 5: w art. 388

Z uwagi na:

- zaproponowane zmiany zwalniające z szeregu obowiązków dla obiektów liniowych regulowanych ustawą - Prawo wodne,

- a także obecnie stosowaną często praktykę, uznaną powszechnie za prawidłową i zapewniającą optymalne prowadzenie postępowań,

przewiduje się uregulowanie kwestii wydawania tzw. "warunków technicznych" w przypadku zamiaru prowadzenia przez śródlądowe drogi wodne, wody powierzchniowe płynące oraz przez wały przeciwpowodziowe obiektów mostowych, rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów, które określałyby zasady lokalizacji projektowanych obiektów na tych terenach. W tym dokumencie właściwy organ wskazywałby wnioskodawcy jakie powinien zachować warunki przy lokalizacji planowanej inwestycji. Projektowany przepis wskazuje ponadto, że wniosek o wydanie ww. warunków powinien zawierać kopię mapy ewidencyjnej w skali zapewniającej czytelność, z zaznaczoną planowaną lokalizacją projektowanego obiektu, a także ogólną charakterystykę planowanego obiektu - co odpowiada dzisiaj stosowanej praktyce.

Zmiana 6: w art. 389 pkt 6

Proponuje się jednoznaczne wskazanie, iż przydomowe oczyszczalnie ścieków nie wymagają uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

Obowiązujące przepisy są różnorodnie interpretowane, doczekały się interpelacji poselskiej (<https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/interpelacja.xsp?typ=INT&nr=7135&view=6>) i stanowiska Wód Polskich (<https://wody.gov.pl/114-nieprzypisany/487-faq> pkt. 15). Niezależnie od powyższych wystąpień organy AAB różnorodnie stosują przepisy w tym zakresie, co niepotrzebnie naraża inwestorów na wysokie koszty i przedłużanie postępowań umożliwiających budowę przydomowych oczyszczalni ścieków.

Zmiana 7: w art. 389 pkt 9

Proponowana zmiana ma na celu pozostawienie obowiązku uzyskania pozwoleń wodnoprawnych dla obiektów liniowych tylko w przypadku prowadzenia ich przez śródlądowe drogi wodne oraz przez wały przeciwpowodziowe - co wynika z równoległe proponowanej zmiany w pkt 10, a jednocześnie likwiduje ten obowiązek w przypadku prowadzenia ich przez wody powierzchniowe płynące. Obecne przepisy nakładają niepotrzebne, niczym nieuzasadnione obowiązki, np. przy prowadzeniu obiektów liniowych nad rowami, ciekami czy rzeczkami. Wprowadzenie proponowanych zmian w znaczący sposób zmniejszy obciążenia związane z procesem poprzedzającym wystąpienie z wnioskiem o pozwoleniu na budowę i odciąży pracowników RZGW od zbędnych czynności.

Zmiana 8: w art. 389 pkt 10

Proponowana zmiana jest związana ze zmianą w art. 389 pkt 9, tj. wprowadza obowiązek uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku prowadzenia przez śródlądowe drogi wodne oraz przez wały przeciwpowodziowe oprócz napowietrznych linii energetycznych i telekomunikacyjnych, dodatkowo: rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów.

Zmiana 9: w art. 390 ust. 1 pkt 1 lit. b

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią inwestycji liniowych. Naturalnym jest uzyskanie zgody na lokalizację na tych obszarach obiektów, w których mogą przebywać ludzie. Jednak stosowanie obecnych przepisów do sieci nie ma uzasadnienia, ponieważ ich lokalizacja na powyższych terenach nie powoduje zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi czy zwierząt, o ile takie inwestycje nie dotyczą kanalizacji powodującej ryzyko zanieczyszczenia wód powodziowych.

Zmiana 10: w art. 393 ust. 4

Proponowana zmiana wynika ze zmian art. 400 i 423 - w zakresie udzielania prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane na terenach zarządzanych przez Wody Polskie, poprzez wydanie zgody wodnoprawnej.

Zmiana 11: w art. 394 ust. 1 uchyla się pkt 3

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązku zgłoszenia wodnoprawnego w przypadku prowadzenia przez wody inne niż śródlądowe drogi wodne napowietrznych linii energetycznych i telekomunikacyjnych. Obecnie obowiązujący przepis nakłada nadmierne obowiązki na realizację tego rodzaju inwestycji, np. przejście np. napowietrzną linią energetyczną przez rów wymaga zgłoszenia, co trudno uznać za racjonalnie uzasadnione.

Zmiana 12: w art. 395 dodaje się pkt 15

Proponowana zmiana przepisu zmierza do rozszerzenia katalogu obiektów nie wymagających pozwolenia wodnoprawnego albo zgłoszenia wodnoprawnego. Z ww. obowiązku zwalnia się prowadzenie przez inne wody niż śródlądowe drogi wodne oraz przez wały przeciwpowodziowe rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Zmiana 13: w art. 400 dodaje się ust. 1a i 1b

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji terminowych decyzji pozwolenia wodnoprawnego w przypadku sieci uzbrojenia terenu. Wydaje się niczym nie uzasadnione występować o pozwolenie wodnoprawne na istniejącą sieć. W przypadku sieci uzbrojenia terenu decyzje te powinno wydawać się na czas nieokreślony.

Jednocześnie wprowadza się zasadę, że pozytywne (zgodne z wnioskiem) decyzje pozwolenia wodnoprawnego dotyczące nieruchomości, których zarządcą są Wody Polskie, stanowią prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane - eliminowana jest procedura występowania ponownie do tego samego organu, który wydawał pozwolenie wodnoprawne o prawo dysponowania nieruchomością, skoro decyzja w tym o *de facto* podobnym charakterze została wydana.

Zmiana 14: w art. 401 ust.3

Zmiana zmierza do wyeliminowania progu 10 stron w celu stosowania art. 49 Kpa - wymóg ten nie ma uzasadnienia w przypadku tej decyzji.

Zmiana 15: w art. 407 ust. 2 uchyla się pkt 3

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 16: w art. 407 ust. 2 pkt 5

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu z rejestru gruntów lub uproszczonego wypisu z rejestru gruntów dla nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub w zasięgu oddziaływania planowanych do wykonania urządzeń wodnych - z wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego. Zdaniem projektodawcy wystarczające jest dołączenie wykazu z numerami działek ewidencyjnych, natomiast pozyskanie danych osobowych stron postępowania powinno odbywać się poprzez wymianę informacji pomiędzy organem prowadzącym postępowanie, a starostą prowadzącym ewidencję gruntów i budynków. Odpowiednie zmiany w tej kwestii zaproponowano równoległe w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Rozwiązanie to pozwoli zmniejszyć ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i skróci proces przygotowania kompletnego wniosku o czas uzyskania danych z ewidencji gruntów i budynków przez inwestora.

Zmiana 17: w art. 422 uchyla się pkt 3

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku zgłoszenia wodnoprawnego. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 18: w art. 423 dodaje się ust. 12

Proponowana zmiana przepisu wprowadza zasadę, że pozytywnie zakończone i potwierdzone: zaświadczenie, o którym mowa w ust. 9 oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 11 dotyczące nieruchomości, których zarządcą są Wody Polskie, stanowią prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Art. 18 – zmiany w ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2020 r. poz. 532 oraz 568):

Zmiana 1: w art. 22 w ust. 3 po pkt 5a dodaje się pkt 5b

Zdaniem spółdzielni mieszkaniowych, po zmianie art. 27 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. z 2013 r. poz. 1222 z późn. zm.) – poprzez odesłanie do art. 22 ustawy o własności lokali (t.j. z 2015 r. poz. 1892 z późn. zm.) ograniczono zakres sprawowanego przez spółdzielnie mieszkaniowe zarządu jedynie do zarządu zwykłego. W efekcie dla uzyskania zgody na lokalizację (budowę nowych lub przebudowę starych sieci, tj. prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane) sieci infrastruktury podziemnej niezbędne jest uzyskanie zgody wszystkich właścicieli lokali, którzy są jednocześnie współwłaścicielami gruntu.

Powyższe w znaczący sposób utrudnia, a niekiedy nawet uniemożliwia realizację inwestycji liniowych na terenach spółdzielni mieszkaniowych, w szczególności budowę osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączanie budynków, a tym samym realizację programu „Czyste powietrze”. Proponowana zmiana ma więc na celu umożliwienie zarządowi spółdzielni mieszkaniowej do

udzielenia prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla sieci uzbrojenia terenu w ramach zwykłego zarządu, choćby właściciele wyodrębnionych lokali nie byli członkami spółdzielni.

Art. 19 – zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych:

Zmiana 1: w art. 35 ust. 2

Celem proponowanej zmiany jest uwzględnienie na etapie planowania przestrzennego odpowiedniej szerokości pasa drogowego dla zapewnienia lokalizacji infrastruktury technicznej niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.

W obecnie tworzonych planach miejscowych często przyjmuje się zbyt mało miejsca na umieszczenie infrastruktury w optymalny sposób i przy spełnieniu ograniczeń wynikających z innych przepisów, np. w zakresie sytuowania obiektów w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni. Efektem jest konieczność umieszczania infrastruktury w jezdniach, co wiąże się z obowiązkiem uzyskania odpowiednich zgód, a nawet odstępstw od przepisów techniczno-budowlanych. Zwiększa to ilość czynności administracyjnych w procesie budowlanym i niepotrzebnie wydłuża proces inwestycyjny.

Zmiana 2: w art. 35 ust. 3

Celem zmiany przepisu jest wyeliminowanie przypadków żądań przez organy AAB na etapie wydania pozwolenia na budowę uzgodnienia z zarządcą drogi w zakresie możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego zmianą zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego. **Uzgodnienie powinno następować na etapie tworzenia dokumentów lokalizacyjnych będących podstawą do wystąpienia z wnioskiem o pozwolenie na budowę, tj. uchwalania planu miejscowego lub sporządzania decyzji o warunkach zabudowy.** W obecnie obowiązującym stanie prawnym nawet wtedy, gdy mamy do czynienia z budową niewielkich obiektów, np. domków jednorodzinnych, dysponujących już wykonanymi przez zarządcę pasa drogowego zjazdami, należy dokonać takiego uzgodnienia, co jest czynnością zbędną, niepotrzebnie wydłuża proces inwestycyjny.

Zmiana 3: w art. 39 ust. 1a

Coraz częściej zauważalny jest problem odmowy wydania zgody na umieszczenie infrastruktury w pasie drogowym przez zarządcę, pod argumentem dbałości o bezpieczeństwo. Dotyczy to także takich przypadków, gdy w jezdni jest wybudowana część sieci infrastruktury (również pod jezdnią), a zarządcy odmawiają umieszczenia kolejnej choćby w chodnikach czy zieleńcach.

Propozycja jest zgodna ze stanowiskiem Ministerstwa Cyfryzacji wskazującego na konieczność jak najszerzego wykorzystania pasów dróg publicznych jako naturalnych korytarzy inwestycyjnych dla infrastruktury technicznej. Zaproponowana zmiana polegająca na wykreśleniu wymogów bezpieczeństwa z kryteriów, którymi ma się kierować zarządcą wydając zgodę na umieszczenie infrastruktury, przy pozostawieniu obowiązku spełnienia wymogów technicznych - ma na celu wyeliminowanie nadmiernej uznaniowości zarządcy pasa drogowego w przypadku lokalizacji podziemnych sieci infrastruktury w pasach dróg publicznych. Projektodawca wychodzi z założenia, że skoro planowana inwestycja spełnia warunki techniczne, to są one wystarczające do zapewnienia bezpieczeństwa na drodze.

Zmiana 4: w art. 39 ust. 3 pkt 1

Proponowana zmiana likwiduje argumenty: zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, a także doprowadzenia do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg - pod którymi zarządcą drogi może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury, o których mowa w ust. 1a.

Jak wspomniano w zmianie art. 35 ust. 1a - projektodawca wychodzi z założenia, że skoro planowana inwestycja spełnia warunki techniczne i inne przepisy, to są one wystarczające do zapewnienia bezpieczeństwa na drodze.

Z kolei obowiązujący przepis, mówiący o doprowadzeniu do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi, bywa interpretowany przez zarządców dróg jako obowiązek wydania decyzji o odmowie umieszczenia infrastruktury w przypadku gdy droga znajduje się w okresie gwarancji lub rękojmi. Należy zauważyć, że w takim przypadku (gdy droga znajduje się w okresie gwarancji lub rękojmi) wydanie decyzji pozytywnej jak najbardziej jest możliwe, przy czym powinien w niej znaleźć się zapis mówiący o tym, że roboty budowlane mogą się rozpocząć po upływie tego okresu. **Nie zamyka to inwestorowi możliwości prowadzenia w okresie gwarancji procesu projektowania i uzyskiwania pozwolenia na budowę, co znacznie skraca cały proces inwestycyjny.** Ponadto istnieje możliwość, często wykorzystywana przez inwestorów, zarządców dróg i gwarantów, polegająca na sporządzeniu odpowiedniej umowy dotyczącej zmiany warunków gwarancji, która pozwala na realizację inwestycji przed upływem okresu gwarancji lub rękojmi - pozwalająca na zachowanie gwarancji, czy wręcz wydłużenie okresu gwarancyjnego.

Wobec powyższego wyłącznie naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych, powinno służyć jako jedyny argument, pod którym zarządca mógłby odmówić udzielenia zgody.

Zmiana 5: w art. 39 ust. 3a

Proponuje się uchylenie obowiązku uzgodnienia z zarządcą drogi projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego w przypadkach lokalizowania w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego z następujących powodów:

- zarządca drogi jest uczestnikiem narady koordynacyjnej, w trakcie której ma możliwość odniesienia się do planowanej lokalizacji inwestycji i wniesienia sprzeciwu, w przypadku lokalizacji niezgodnej z przepisami,
- lokalizacja takich obiektów odbywa się na podstawie decyzji wydanej przez zarządcę drogi,
- zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane do podstawowych obowiązków projektanta należy opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny m.in. z ustaleniami określonymi w decyzjach administracyjnych dotyczących zamierzenia budowlanego,
- inwestor ma obowiązek uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na zajęcie pasa drogowego, dotyczącego prowadzenia robót w pasie drogowym.

Powyższe fakty stwarzają sytuację wystarczającą do właściwego zabezpieczenia interesu zarządcy drogi, eliminują więc potrzebę dodatkowego obowiązku uzgodnienia projektu, które niepotrzebnie wydłuża proces poprzedzający wystąpienie z wnioskiem o pozwolenie na budowę i niepotrzebnie mnoży czynności administracyjne.

Zmiana 6: w art. 43 ust. 1

Proponowana zmiana polega na doprecyzowaniu, że tylko obiekty budowlane niebędące sieciami uzbrojenia terenu przy drogach oraz reklamy umieszczone przy drogach poza obszarami zabudowanymi, powinny być usytuowane w określonej odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni. Brak jest uzasadnienia do stosowania wymogów lokalizacji infrastruktury technicznej w określonych odległościach od jezdni. Należy zauważyć, że lokalizacja tej infrastruktury na terenie pasa drogowego odbywa się wyłącznie za zgodą zarządcy pasa drogowego (art. 39 ust. 3), natomiast poza pasem drogowym nie powinna podlegać ograniczeniom.

Art. 20 – zmiany w ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym:

Zmiana 1: w art. 53 ust. 4

Celem zmiany przepisu jest jego zniesienie nakazu lokalizowania inwestycji liniowych w określonych odległościach od obszaru kolejowego. Lokalizacja takich inwestycji nie stwarza bowiem zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu kolejowego, tym bardziej, że prowadzenie robót ziemnych w odległości do 20m od obszaru kolejowego jest uwarunkowane uzgodnieniem zarządcy.

Zmiana 2: w art. 57 ust. 2

Celem zmiany przepisu jest uproszczenie procedury udzielania zgody na odstępstwo poprzez zdjęcie z organu administracji architektoniczno-budowlanej obowiązku uzyskania opinii właściwego zarządcy. Należy bowiem zauważyć, że na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę inwestor dysponuje opinią zarządcy terenu kolejowego uzyskiwaną wraz ze zgodą na umieszczenie projektowanego obiektu na terenie kolejowym, ale organy administracji architektoniczno-budowlanej czują się zobowiązane niniejszym przepisem w dzisiaj obowiązującym brzmieniu do samodzielnego wystąpienia o ponowną opinię do zarządcy. W świetle proponowanej zmiany organ AAB będzie mógł udzielić zgody na odstępstwo od warunków usytuowania budynków i budowli określonych w art. 53 oraz wykonywania robót ziemnych określonych na podstawie art. 54 - na podstawie opinii właściwego zarządcy, jaką inwestor uzyskał wraz ze zgodą na umieszczenie projektowanego obiektu na terenie kolejowym.

Zmiana 3: w art. 57a ust. 2

Propozycja zmiany przepisu jest podyktowana tymi samymi przesłankami jak uzasadnieniu do zmiany w art. 57 ust. 2

Art. 21 – zmiany w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych:

Zmiana 1: w art. 4 pkt 6

Propozycja zmiany przepisu ma na celu umożliwienie budowy infrastruktury na terenach rolnych w sposób, który w praktyce nie stanowiłby zmiany przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze, ze względu na swoje znikome oddziaływanie.

Należy zauważyć, że obecnie tylko sieci telekomunikacyjne są zwolnione wprost z zakazu lokalizowania na terenach rolnych (art. 46 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych). W miejscach, gdzie znajdują się grunty rolne klasy I-III (a niekiedy są to jedynie niewielkie powierzchnie gruntów przecinających planowaną inwestycję liniową) nie ma w praktyce możliwości wybudowania sieci np. energetycznych, gdyż organy gminy z reguły nie widzą potrzeby inicjowania dość czasochłonnej i kosztownej procedury sporządzenia planu miejscowego – który jest warunkiem zmiany przeznaczenia. W efekcie wzrastają koszty budowy takiej infrastruktury, wynikające z konieczności ominięcia gruntów tej klasy, co ma swoje odzwierciedlenie również w krajobrazie danego obszaru (łamana trasa linii).

W praktyce bardzo rzadko zdarza się również możliwość skorzystania przez inwestora z treści art. 7 ust. 2a pkt 3 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych gdyż drogi, w pobliżu których lokalizowane są projektowane sieci stanowiące faktyczny ciąg komunikacyjny dla mieszkańców danej wsi, często okazują się drogami nie posiadającymi statusu drogi publicznej. Tym samym nie jest możliwe łączne spełnienie wszystkich warunków określonych w przywołanym przepisie, co skutkuje brakiem możliwości optymalnego kształtowania trasy sieci służących również potrzebom mieszkańców terenu, na którym są projektowane.

Art. 22 – zmiany w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych:

Zmiana 1: w art. 4 ust. 1 pkt 6

Propozycja zmiany przepisu ma na celu usunięcie niespójności pomiędzy specustawą przesyłową (art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy), a ustawą prawo wodne (art. 407 ust. 2 pkt 3 ustawy). Z przepisów tych ustaw wynika bowiem, że aby uzyskać pozwolenie wodnoprawne konieczne jest załączenie do wniosku o jego wydanie decyzji lokalizacyjnej. Z kolei uzyskanie decyzji lokalizacyjnej możliwe jest dopiero po uprzednim uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego.

Art. 23 – zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

Zmiana 1: w art. 11 pkt 5

Zgodnie z zaproponowaną zmianą przepisu wójt, burmistrz albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium, miałby obowiązek wystąpienia o opinie dotyczące rozwiązań przyjętych w projekcie studium do gestorów sieci, o których mowa w projektowanej ustawie.

Należy zauważyć, że np. Operator Systemu Dystrybucyjnego zgodnie z postanowieniami Prawa energetycznego, ma obowiązek przedłożenia do uzgodnienia w Urzędzie Regulacji Energetyki projektu planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe. Jednym z etapów uzgadniania tego planu przez URE jest uzyskanie opinii właściwego miejscowo zarządu województwa. Zatem pośrednio przez Prezesa URE ten plan jest opiniowany przez samorządy.

Proponowana zmiana ma więc na celu wprowadzenie regulacji, dzięki której również wszystkie samorządy konsultowałyby z operatorami swoje dokumenty planistyczne. Takie działanie stanowi istotny element prowadzenia zrównoważonego rozwoju oraz zapewni możliwość większej kontroli i zachowania spójności dokumentów planistycznych z planami rozwojowymi obejmującymi sieci uzbrojenia terenu.

Zmiana 2: w art. 17 pkt 6 lit. a

Zgodnie z zaproponowaną zmianą przepisu wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, miałby obowiązek wystąpienia o opinie o projekcie planu do gestorów sieci, o których mowa w projektowanej ustawie. Rozwiązanie to praktyce jest często stosowane, jednak brak prawnego wymogu wykonania takiej czynności prowadzi też do pominięcia opinii gestorów.

Uzasadnienie wprowadzenia zmiany jak w art. 11 pkt 5.

Zmiana 3: w art. 51 ust. 1

W związku z przypadkami braku odniesienia się w planie miejscowym co do lokalizacji inwestycji celu publicznego (ICP) - proponowana zmiana ma na celu umożliwienie lokalizowania ICP w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (ULICP) również w przypadku, gdy plan miejscowy nie odnosi się do możliwości lokalizacji planowanej inwestycji celu publicznego (a jednocześnie nie zakazuje jej lokalizacji) lub ustalenia planu są niejednoznaczne.

Zmiana 4: w art. 52 ust. 2 pkt 1

Charakterystyczną cechą ICP w postaci obiektów liniowych jest to, że przebiegają one po terenach zarówno objętych, jak i nie objętych aktualnymi planami miejscowymi. Zastosowana w obecnej treści przepisu liczba pojedyncza słowa "terenu" bywa interpretowana przez organ administracji rozpatrujący wniosek o wydanie decyzji ULICP, jako konieczność złożenia odrębnych wniosków odrębnie na każdy teren nie objęty planem miejscowym pomimo tego, że planowany obiekt liniowy stanowiąc jedną całość przecina tereny objęte planami miejscowymi, jak i pozbawione

tych planów. Wobec powyższego proponuje się użycie liczby mnogiej słowa “terenów”, w celu wyeliminowania takiej interpretacji przepisu.

Ponadto, również w celu wyeliminowania rozbieżnych interpretacji, dodane sformułowanie “dopuszcza się” ma na celu wskazanie, że mapy określone w różnych skalach w tym przepisie, należy dołączyć do wniosku w jednej z tych skal, a nie w każdej z nich.

Zmiana 5: w art. 53 polegająca na dodaniu ust. 1a

Jak już wspomniano wyżej, obiekty infrastrukturalne, ze względu na swoją dużą skalę, często przebiegają po terenach, które jednocześnie są objęte planami miejscowymi, jak i sąsiadującymi z nimi terenami gdzie plan miejscowy nie obowiązuje. Zaproponowana zmiana ma na celu wyeliminowanie sytuacji narzucania obowiązku na wnioskodawcę skorygowania wniosku o wydanie decyzji ULICP w przypadku, gdy planowana inwestycja została wrysowana na mapie dołączonej do wniosku częściowo w obszarze obowiązującego planu miejscowego. W takim przypadku w praktyce nic nie stoi na przeszkodzie, aby organ wydający decyzję umorzył postępowanie w zakresie działek, na których obowiązuje plan miejscowy - co jest częstą praktyką stosowaną przez inne organy, np. wojewódzkiego konserwatora zabytków, w przypadku gdy inwestycja liniowa ze względu na swoją skalę przebiega w granicach obszaru objętego ochroną i jednocześnie poza tą granicą. Dodatkowym problemem, który zostanie w ten sposób rozwiązany jest również to, że granice planów miejscowych są często nieczytelne (wrysowane grubą linią), co utrudnia wnioskodawcy precyzyjne określenie właściwego obszaru, na którym plan ten obowiązuje

Ponadto zdarzają się sytuacje, kiedy plan miejscowy został uchwalony w trakcie rozpatrywania wniosku o wydanie decyzji ULICP. W takich przypadkach również wnioskodawca byłby zwolniony z obowiązku zmiany wniosku, a organ rozpatrywałby go wyłącznie poza terenem objętym obowiązującym planem miejscowym.

Zmiana 6: w art. 53 polegająca na dodaniu ust. 4a

Proponowana zmiana zapewni obowiązek konsultowania projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy z operatorem systemu przesyłowego gazowego. Celem tego przepisu jest wyeliminowanie realizacji inwestycji zagrażających bezpieczeństwu przesyłu gazu. Obecnie operator uzyskuje wiedzę na temat przedsięwzięć budowlanych realizowanych w strefie kontrolowanej ze znacznym opóźnieniem, zazwyczaj dopiero w trakcie prowadzenia prac budowlanych na gruncie. Możliwość opiniowania w/w decyzji na etapie ich powstawania pozwoliłoby zapobiec wydawaniu decyzji administracyjnych umożliwiających realizację obiektów budowlanych w strefach kontrolowanych gazociągu wysokiego ciśnienia oraz innym niebezpieczeństwom związanym z realizacją zamierzeń budowlanych w strefie kontrolowanej gazociągów.

Zmiana 7: w art. 53 ust. 5d

Proponowana zmiana ma na celu zlikwidowanie obowiązku uzgadniania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dotyczących sieci uzbrojenia terenu na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. O ile taki przepis ma swoje uzasadnienie w przypadku obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi, to w przypadku sieci uzbrojenia terenu, ze względu na ich specyfikę, stanowi zbędną czynność administracyjną.

Zmiana 8: w art. 53 dodaje się ust. 9

Proponuje się, aby uzgodnienia decyzji ULICP pomiędzy organami wymienionymi w ust. 4 odbywały się poprzez wymianę korespondencji drogą elektroniczną. Przyczyni się to do skrócenia czasu trwania wydania decyzji, a także zmniejszy koszty i czas przeznaczony na przygotowanie korespondencji w postaci papierowej.

Zmiana 9: w art. 60 dodaje się ust. 5

Proponuje się, aby uzyskanie uzgodnień decyzji o warunkach zabudowy przez organy wymienione w art. 53 ust. 4 - odbywało się poprzez wymianę korespondencji drogą elektroniczną. Przyczyni się to do skrócenia czasu trwania wydania decyzji, a także zmniejszy koszty i czas przeznaczony na przygotowanie korespondencji w postaci papierowej.

Art. 24 – zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami:

Zmiana 1: w art. 116 ust. 2 pkt 2

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wywłaszczenie. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 2: w art. 116 ust. 2 pkt 4

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania odpis księgi wieczystej do wniosku o wywłaszczenie. Należy zauważyć, że dostęp do ksiąg wieczystych jest zapewniony każdemu przez stronę internetową Ministerstwa Sprawiedliwości. Likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią księgi wieczystej przez podmiot rozpatrujący wniosek. Dodatkowo, przez dostęp do księgi wieczystej w dniu rozpatrywania wniosku, organ będzie miał dostęp do najbardziej aktualnej treści księgi wieczystej.

Zmiana 3: w art. 116 ust. 2 pkt 6

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z katastru nieruchomości do wniosku o wywłaszczenie. Należy zauważyć, że organ wydający decyzję o wywłaszczeniu (starosta) jednocześnie prowadzi kataster nieruchomości, jest więc zbędne dołączanie tych dokumentów do wniosku. Likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią wypisu i wrysu z katastru nieruchomości przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Art. 25 – zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska:

Zmiana 1: w art. 136c ust. 3 pkt 1

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o utworzenie strefy przemysłowej. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Art. 26 – zmiany w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:

Zmiana 1: w art. 67 ust. 4 pkt 2

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wydanie zezwolenia na utworzenie i prowadzenie ogrodu botanicznego lub zoologicznego. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając

jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wnioski.

Art. 27 – zmiany w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:

Zmiana 1: w art. 36 dodaje się ust. 1b i 1c

Proponuje się likwidację obowiązku uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych: polegających na remoncie, przebudowie lub budowie podziemnych sieci uzbrojenia terenu na obszarze objętym wyłącznie ochroną historycznego układu urbanistycznego wpisanego do rejestru zabytków, a także na obszarze objętym ochroną zabytków polegających na rozbiórce sieci uzbrojenia terenu niebędących zabytkami.

Odnosząc się do pierwszej kwestii należy zauważyć, że **historyczny układ urbanistyczny co do zasady nie jest zaburzany przez budowę podziemnych sieci**. W podobnej tematyce wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w wyrok NSA II OSK 216/11: „Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznający niniejszą sprawę podziela pogląd Sądu pierwszej instancji o zróżnicowanym zakresie ochrony konserwatorskiej wynikającym z poszczególnych form ochrony zabytków nieruchomych tj. układu urbanistycznego i zespołu budowlanego. Pogląd ten zyskał już pośrednio aprobatę w rysującej się już linii orzeczniczej (vide wyroki NSA z 8 stycznia 2008r sygn. II OSK 1808/06 i z 16 czerwca 2011r. sygn. II OSK 1599/10 pub. www.nsa.orzeczenia.gov.pl).” Jednak praktyka rozpatrywania tego rodzaju wniosków przez wojewódzkiego konserwatora zabytków jest różna i w związku z tym wymaga ustawowego doprecyzowania. Pozwoli to nie tylko na wyklarowanie przepisów i ujednoczenie ich stosowania, ale też zmniejszenie obciążeń administracyjnych i w efekcie skrócenie procesu inwestycyjnego.

Podobnie w przypadku rozbiórki sieci uzbrojenia terenu niebędących zabytkami - szeroka definicja robót budowlanych powoduje, że **rozbiórka sieci uzbrojenia terenu (niebędących zabytkami) na obszarze objętym ochroną zabytków wymaga obecnie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków**. Również ten obowiązek wydaje się zbyt rygorystyczny, a jego likwidacja przyniosłaby podobne korzyści j.w.

Zmiana 2: w art. 37 ust. ust. 1 pkt 2

W przepisie stanowiącym delegację do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego proponuje się wyraźnie wskazać, że do wniosku o pozwolenie wojewódzkiego konserwatora zabytków w przypadku robót budowlanych dotyczących obiektów liniowych niebędących zabytkami, brak jest obowiązku dołączania potwierdzającego posiadanie przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z zabytku.

Przede wszystkim należy zauważyć, że **w przypadku obiektów liniowych niebędących zabytkami nie jest możliwe spełnienie warunku “dołączania dokumentu potwierdzającego posiadanie przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z zabytku” - o jakim mowa jest w rozporządzeniu, gdyż co do zasady obiekt ten nie jest zabytkiem**. Ponadto zbyteczne jest też dołączanie do takiego wniosku prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane, gdyż w postępowaniu tym wydane pozwolenie konserwatora zabytków nie rodzi praw do rozpoczęcia robót budowlanych. **Zaproponowany przepis traktowałby więc wniosek o wydanie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków (w przypadku robót budowlanych dotyczących obiektów liniowych niebędących zabytkami) tak, jak inne wnioski o wydanie decyzji administracyjnych uzyskiwanych przed pozwoleniem na budowę, do których także nie dołącza się prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane**, np. decyzje lokalizacyjne, pozwolenia wodnoprawne czy środowiskowe, itp.

Wobec powyższego proponuje się, aby w przypadku robót budowlanych obiektów liniowych niebędących zabytkami, nie istniał obowiązek dołączenia dokumentu potwierdzającego posiadanie

przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z zabytku, ani też prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Pozwoli to przyspieszyć proces przygotowania inwestycji poprzez umożliwienie równoległego rozpatrywania wniosków zarówno przez konserwatora zabytków jak i inne organy, z którymi planowana inwestycja powinna być uzgodniona.

Art. 28 – zmiany w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne:

Zmiana 1: w art. 2 pkt 7a

Proponuje się zmianę definicji mapy do celów projektowych w celu:

- usunięcia konieczności opatrywania jej klauzulami, gdyż w erze stosowania projektów w postaci elektronicznej takie wymaganie stanowi biurokratyczny obowiązek utrudniający korzystanie z map do celów projektowych w postaci cyfrowej (dxf) - obecnie organy aab żądają opatrzenia ich pieczęciami, a część z nich uznaje zeskanowanie pieczęci i wklejenie go w mapę za sfałszowanie dokumentu (mapy),
- umożliwienia opatrzenia mapy oświadczeniem o określonej treści tekstowej na mapie, na podstawie podpisu elektronicznego wykonawcy prac geodezyjnych.

Zmiana 2: w art. 2 pkt 7b

Proponuje się zmianę definicji geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej obiektów budowlanych w zakresie mapy w celu:

- usunięcia konieczności opatrywania jej klauzulami, gdyż takie wymaganie stanowi biurokratyczny obowiązek,
- umożliwienia opatrzenia mapy oświadczeniem o określonej treści tekstowej na mapie, na podstawie podpisu elektronicznego wykonawcy prac geodezyjnych.

Zmiana 3: w art. 4 ust. 1a dodaje się pkt 13

Proponuje się, aby mapa zasadnicza zawierała w sobie granice obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ma to nie tylko znaczenie o charakterze informacyjnym (umożliwiającym łatwiejsze i bardziej precyzyjne ustalenie granic planów miejscowych, które zwykle są bardzo niejednoznacznie wykazane w publikacjach), ale również w kontekście wykorzystania z cyfrowym projektem budowlanym ze względu na ułatwienie w sprawdzaniu projektu przez organ aab.

Zmiana 4: w art. 4 dodaje się ust. 2aa

W myśl proponowanego przepisu właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych będą zobowiązani do publikowania i bieżącego aktualizowania na stronie internetowej dane.gov.pl wykazu nieruchomości stanowiących tereny zamknięte. Brak takich informacji utrudnia proces przygotowania inwestycji liniowych (choć nie tylko), natomiast obecnie takie dane są publikowane sporadycznie i dotyczą wyłącznie resortu obrony narodowej.

Zmiana 5: w art. 4 dodaje się ust. 4

Proponuje się, aby w przypadku braku na danym obszarze mapy zasadniczej, inwestor mógł sporządzić ją na swój koszt. Stanowi to doprecyzowanie informacji zawartej w ust. 3, iż w takim przypadku materiały niezbędne do realizacji zadania będące w posiadaniu ośrodka geodezyjno-kartograficznego powinny być udostępniane inwestorowi bezpłatnie.

Zmiana 6: w art. 24 ust. 5

Do katalogu podmiotów uprawnionych do uzyskania danych, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy PGiK z ewidencji gruntów i budynków (EGiB) proponuje się dodać projektanta sieci

uzbrojenia terenu, po złożeniu przez niego oświadczenia, że wnioskowane dane są niezbędne do sporządzenia projektu.

Należy zauważyć, że znaczna część inwestycji liniowych realizowana jest przez podmioty prywatne, nie będącymi operatorami sieci w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ani też operatorami systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego oraz systemu połączonego, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. Takie inwestycje mają bardzo poważne trudności w uzyskaniu danych z EGIB, które są niezbędne do uzyskania zgód właścicieli gruntów na realizację inwestycji i uzgodnienia, ponieważ ani projektant, ani inwestor prywatny nie jest uznawany za podmiot posiadający interes prawny w uzyskaniu tych danych. W efekcie są zmuszeni korzystać z usług zagranicznych firm oferujących (nie do końca legalny) dostęp do ksiąg wieczystych i na tej podstawie ustalać władających nieruchomością.

Jednocześnie część organów obecnie uznaje prawo dostępu do danych osobowych EGIB przez projektanta, jako osobę wykonującą zawód zaufania publicznego (w zw. art. 20 Prawa budowlanego) po wskazaniu przez niego daty lub numeru umowy. Zaproponowana zmiana idzie więc w kierunku zalegalizowania wypracowanej praktyki stosowanej w części ośrodków geodezyjno-kartograficznych, wyeliminuje rozbieżne stosowanie przepisów prawa na terenie kraju, a także zapewni, że dostęp do danych osobowych będą miały osoby podlegające odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej.

Zmiana 7: w art. 28b ust. 2 pkt 1

Proponowana zmiana polega na objęciu obowiązkiem koordynacji na naradzie koordynacyjnej projektowanych przyłączy w pasach dróg publicznych.

Należy podkreślić, że w praktyce efekt narady koordynacyjnej służy nie tylko właściwemu ulokowaniu projektowanych sieci uzbrojenia terenu, ale **przede wszystkim pełni funkcję informacyjną dla inwestorów i projektantów innych sieci, którzy w tym samym obszarze terenu planują swoją inwestycję**. Jednocześnie należy dodać, że drogi publiczne stanowią naturalny obszar lokalizowania sieci i przyłączy. Z powyższych faktów wynika ważny wniosek - efekt narady koordynacyjnej pozwala przyszłym inwestycjom infrastrukturalnym na uniknięcie kolizji z innymi projektowanymi sieciami i przyłączami.

Zwolnienie z obowiązku koordynacji przyłączy doprowadziło do stanu, w którym coraz częściej dochodzi do kolizji pomiędzy projektowanymi sieciami wymagającymi uzyskania pozwolenia na budowę, a przyłączami. Należy bowiem podkreślić, że budowa przyłączy realizowana jest bez konieczności uzyskania pozwolenia na budowę, a także bez konieczności zgłoszenia, gdyż w praktyce odbywa się wyłącznie na podstawie art. 29a ust. 1 i 2 Prawa budowlanego. W związku z tym lokalizowanie przyłączy odbywa się poza wiedzą służb geodezyjnych i projektantów innych sieci. Projektant np. sieci wodociągowej w obecnym stanie prawnym nie ma informacji o tym, że na trasie projektowanej przez niego sieci inny projektant w tym samym czasie projektuje np. przyłączy ciepłne, gazowe, czy kanalizacyjne. Projektant (a w zasadzie wykonawca sieci) dowie się o lokalizacji takiego przyłącza dopiero wtedy gdy rozpocznie roboty budowlane w tym miejscu. W związku z powyższym zachodzi konieczność wprowadzenia proponowanych zmian w zakresie przyłączy - przynajmniej w pasach dróg publicznych.

Zmiana 8: w art. 28b ust. 3

We wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 3 skreśla się wyrazy „poświadczoną za zgodność z oryginałem przez projektanta”, umożliwiając tym samym sporządzenie planu sytuacyjnego w postaci elektronicznej. Jest to zmiana analogiczna do rozwiązania przyjętego w ustawie z dnia 10 grudnia 2020 r. o zmianie niektórych ustaw wspierających rozwój mieszkalnictwa, zgodnie z którym ten sam zapis zlikwidowano w art. 34 ust. 3 w pkt 1 ustawy - Prawo budowlane, w odniesieniu do projektu zagospodarowania terenu.

Z kolei proponowana zmiana w pkt 4 polega na objęciu obowiązkiem udziału w naradzie koordynacyjnej zarządcy drogi publicznej, o ile przedmiotem narady są obiekty lokalizowane w tym obszarze. Propozycja wprowadzenia tej regulacji jest spowodowana tym, że obecnie dochodzi do sytuacji nieuczestniczenia tego podmiotu w naradzie koordynacyjnej, co w efekcie w takich przypadkach prowadzi do tego, iż na etapie uzgadniania projektu budowlanego zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych, odmawia on uzgodnienia projektu z powodu swojej nieobecności na naradzie.

Zmiana 9: w art. 28b dodaje się ust. 3a

Określenie zamkniętego katalogu dokumentów (lub ich kopii - w przypadku planu sytuacyjnego i dowodu opłaty) jakie należy dołączyć do wniosku ma na celu wyeliminowanie przypadków żądania od wnioskodawcy dostarczenia różnorodnych załączników, których obowiązek nie wynika z obecnie obowiązujących przepisów. Z kolei propozycja dołączenia do wniosku trasy projektowanej sieci uzbrojenia terenu w wektorowym formacie dxf, ma na celu pomoc ośrodkom geodezyjnym w uzupełnianiu bazy danych GESUT, poprzez wyeliminowanie konieczności skanowania projektów w wersji papierowej, jeśli na terenie objętym opracowaniem prowadzona jest mapa cyfrowa.

Zmiana 10: w art. 28b dodaje się ust. 3b

Propozycja nowego przepisu definiuje pojęcie aktualnej mapy zasadniczej. Należy bowiem zauważyć, iż zgodnie z ust. 3 - propozycja usytuowania projektowanej sieci ma być przedstawiona na planie sytuacyjnym sporządzonym na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub kopii aktualnej mapy do celów projektowych. W praktyce najczęściej starosta żąda przedstawienia propozycji usytuowania projektowanej sieci wyłącznie na kopii aktualnej mapy do celów projektowych, traktując obie możliwości jako sprowadzające się do tej samej mapy. Tym samym przepis dopuszczający przedstawienie propozycji usytuowania projektowanej sieci na kopii aktualnej mapy zasadniczej jest przepisem martwym.

Z powyższego względu proponuje się zdefiniowanie pojęcia aktualnej mapy zasadniczej przyjmując, że jeżeli w zakresie mapy zasadniczej w miejscu lokalizacji projektowanych sieci uzbrojenia terenu nie zgłoszono prac geodezyjnych polegających na geodezyjnej inwentaryzacji obiektów budowlanych, to taka mapa ma walor mapy aktualnej.

Zmiana 11: w art. 28b uchyla się ust. 4

Proponowana zmiana jest konsekwencją wprowadzenia ust. 3a i 3b.

Zmiana 12: w art. 28b zmienia się ust. 7

Proponowana zmiana jest konsekwencją wprowadzenia zmiany w ust. 2 pkt 1.

Zmiana 13: w art. 28b dodaje się ust. 7a

Pomimo tego, że przyłącza co do zasady są zwolnione z obowiązku przedkładania na naradę koordynacyjną (zgodnie z proponowanymi zmianami przyłącza poza pasami dróg publicznych nadal nie będą podlegały obowiązkowi koordynacji), gestorzy sieci i inne podmioty publiczne często nakładają na inwestora obowiązek dokonania koordynacji przyłączy. Pomimo tego, że ust. 7 daje im samodzielne prawo do wystąpienia z takim wnioskiem, to zamiast skorzystania z tego prawa, przerzucają obowiązek koordynacji na inwestora lub projektanta, wykorzystując swoją naturalną dominującą pozycję. Częstym argumentem tego żądania jest nadinterpretacja ust. 7, polegająca na stwierdzeniu gestora sieci lub innej instytucji, że przepis ten daje im prawo narzucenia obowiązku koordynacji przyłączy na inwestora lub projektanta.

Proponowana zmiana ma więc na celu wyeliminowanie ww. problemu wykorzystywania dominującej pozycji przez gestorów sieci i inne podmioty publiczne poprzez wyraźne stwierdzenie, że wniosek o którym mowa w ust. 7 składa podmiot, który stwierdził konieczność koordynacji.

Zmiana 14: w art. 28b dodaje się ust. 9a i 9b

Proponowana zmiana wiąże się z art. 13-15 niniejszego projektu ustawy, tj. przewiduje, że w trakcie narady koordynacyjnej, gestor sieci może nałożyć na inwestora obowiązek sprawowania przez siebie nadzoru nad pracami budowlanymi związanymi z zabezpieczeniem własnej infrastruktury. Dotyczy to przypadków krzyżowania się projektowanej sieci z siecią innego gestora. Rozwiązanie to, obecnie często stosowane w praktyce, ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa prowadzonych prac budowlanych i zapewnienie ochrony istniejącej infrastruktury. Z drugiej zaś strony regulacja tej czynności ma na celu wyeliminowanie praktyk zbyt daleko idących żądań niektórych gestorów sieci w zakresie wymagań formalnych i finansowych stawianych wobec inwestora.

Przyjęto, że żądanie przez gestora własnego nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji liniowej musi być nałożone poprzez wskazanie w postaci pisemnej lub za pomocą poczty elektronicznej: adresu poczty elektronicznej lub adresu pocztowego, na który inwestor jest zobowiązany przesłać zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci. Nadzór taki odbywa się nieodpłatnie, gdyż odbywa się w interesie i na wniosek gestora.

Zakłada się, że ponadto, że inwestor przesyła zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci na określony termin, tj. minimum 3 dni robocze przed planowanym rozpoczęciem robót budowlanych w tej lokalizacji. Celem tego zapisu jest uniknięcie sytuacji stawiania żądań ze strony gestora o obowiązku powiadomienia na znacznie dłuższe okresy (kilkunastodniowe), które w praktyce uniemożliwiają właściwe zaplanowanie i przebieg inwestycji.

Zmiana 15: w art. 28d ust. 3

Proponowana zmiana ma na celu dokonanie uzgodnienia projektowanych sieci na terenie zamkniętym, adekwatnie jak w przypadku narady przeprowadzonej przez starostę - w trakcie narady koordynacyjnej ze wszystkimi podmiotami, które mogą być zainteresowane rezultatami uzgodnienia. Ma to zapobiec stosowaniu obecnie nagannej praktyki jaka występuje np. na obszarach kolejowych, polegającej na konieczności odrębnego uzgadniania projektu sieci z każdym gestorem oddzielnie. Proponowane rozwiązanie jest zgodne ze stanowiskiem Ministerstwa Infrastruktury, pismo z dnia 31 marca 2017 r. znak: DTK-9.0212.3.2017.MWO.2.: <https://tiny.pl/71ksp>. W sposób oczywisty znacznie przyspieszy ono proces przygotowania dokumentacji projektowej na terenach zamkniętych.

Zmiana 16: w art. 28d ust. 4

Proponowana zmiana ma na celu skrócenie terminu uzgodnienia na terenach zamkniętych z 30 do 14 dni. Jest to termin analogiczny jak w przypadku narad koordynacyjnych prowadzonych przez starostę.

Zmiana 17: w art. 28d dodaje się ust. 5 i 6

W celu wyeliminowania częstych sytuacji uwarunkowania uzgodnienia na terenie zamkniętym od dokonania innych uzgodnień, proponuje się przepis jednoznacznie zakazujący takich praktyk. Zaproponowane rozwiązania również są zgodne z ww. stanowiskiem Ministerstwa Infrastruktury, pismo z dnia 31 marca 2017 r. znak: DTK-9.0212.3.2017.MWO.2. Ponadto proponuje się ustalenie ceny za uzgodnienie w wysokości odpowiadającej naradzie koordynacyjnej prowadzonej przez starostę, tj. zgodnie z załącznikiem do ustawy PGiK.

Zmiana 18: w art. 28e dodaje się ust. 4 i 5

Pomimo ustawowego obowiązku zawartego w art. 28e ustawy, zgodnie z którym podmioty, które władają sieciami uzbrojenia terenu, są obowiązane do współdziałania ze starostami w procesie zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, w szczególności do wydania opinii co do zgodności treści utworzonej przez starostę inicjalnej bazy danych ze stanem wynikającym

z dokumentacji prowadzonej przez te podmioty, w tym wskazania ewentualnych nieprawidłowości w treści tej bazy - bazy danych o sieciach są ciągle niepełne. Część gestorów sieci otwarcie przyznaje, że posiada wiedzę o sieciach, które nie są ujęte w geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu. Mimo podejmowanych inicjatyw zachęcenia starostów do wystąpienia do poszczególnych gestorów o wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 28e zdarza się, iż organ stwierdza, że nie przewiduje wystąpienia do gestora o opinię co do zgodności treści bazy ze stanem wynikającym z dokumentacji, którą dysponuje ten podmiot.

Takie podejście starostów powoduje, iż praktyka polegająca na pobieraniu przez gestora opłat za udzielenie informacji o istniejących sieciach, które nie zostały naniesione na mapy zasadnicze jest problemem osób korzystających z zasobu geodezyjnego. W wyniku tego gestor korzysta z możliwości czerpania dodatkowych dochodów za udzielanie informacji, które obywatele powinni móc uzyskać na podstawie bazy GESUT, za którą również ponoszą opłaty wynikające z załącznika do ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Projektowany przepis nakłada więc na starostów obowiązek wystąpienia do gestorów sieci o wydanie opinii co do zgodności treści utworzonej przez inicjalnej bazy danych ze stanem wynikającym z dokumentacji prowadzonej przez gestorów w terminie do 30 kwietnia 2021 r., a także przewiduje brak możliwości naliczania opłat za udostępnienie informacji o usytuowaniu, przeznaczeniu oraz podstawowych parametrach technicznych sieci, które nie zostały przez gestora wykazane w geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu.

Zmiana 19: w 40 dodaje się ust. 2b

Projektowany przepis ma na celu umożliwienie nieodpłatnego przekazywania danych z ewidencji gruntów i budynków przez organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej dla organów administracji publicznej, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań tych organów. Zaproponowane rozwiązanie wiąże się z innymi propozycjami zawartymi w niniejszym projekcie ustawy, których celem jest zdjęcie z wnioskodawców obowiązku dołączania wypisów i wyrysów z rejestru gruntu, a przez to wyeliminowanie biurokratycznych obowiązków. Wymiana odpowiednich informacji o danych osobowych odbywałaby się bezpośrednio pomiędzy urzędami, co dodatkowo służyłoby lepszej ochronie tych danych.

Zmiana 20: w 40a ust. 1

Proponowana zmiana wynika z dodanego ust. 4 w art. 4.

Art. 29 – zmiany w ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie:

Zmiana 1: w art. 97 po § 2 dodaje się § 3

Dodaje się przepis mówiący, że notariusz nie może odmówić elektronicznego poświadczenia zgodności odpisu, wyciągu lub kopii z okazanym dokumentem. Konieczność uchwalenia takiego przepisu podyktowana jest zgłaszaną przez obywateli praktyką odmowy realizacji ww. usługi, pomimo, że przepis dopuszcza jej realizację.

Art. 30 - wnioski i załączniki do nich w postaci papierowej lub elektronicznej

Zakłada się, że złożenie wniosku i załączników o wydanie szeregu decyzji, uzgodnień, pozwoleń, zgód, opinii, odstępstw, ograniczeń, warunków zapewnienia dostępu, o dokonanie zgłoszeń lub o koordynację - jakie są niezbędne na etapie sporządzania projektu budowlanego - może nastąpić w postaci papierowej lub elektronicznej. W celu ujednoczenia postaci elektronicznej jednoznacznie precyzuje się, że następuje to formacie pdf.

Dotyczy to wniosków o:

- 1) uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 2) pozwolenie wodnoprawne i zgłoszenie wodnoprawne,

- 3) zezwolenie właściwego zarządcy drogi na zlokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, uzgodnienia z zarządcą drogi projektu budowlanego obiektu lub urządzenia, a także uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na zajęcie pasa drogowego, dotyczącego prowadzenia robót w pasie drogowym lub na umieszczenie w nim obiektu lub urządzenia,
- 4) uzyskanie zgody na odstępstwo od warunków usytuowania budynków i budowli określonych w art. 53 oraz wykonywania robót ziemnych określonych na podstawie art. 54 ustawy o transporcie kolejowym, a także zgody na odstępstwo od odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ustawy o transporcie kolejowym,
- 5) zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, a także o wyłączenie z produkcji użytków rolnych oraz gruntów leśnych, przeznaczonych na cele nierolnicze i nieleśne,
- 6) wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz uzyskania opinii właściwych organów, o których mowa art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- 7) ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego, a także decyzji o ustaleniu warunków zabudowy,
- 8) ograniczenie, w drodze decyzji, sposobu korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody,
- 9) zezwolenie na odstępstwo od zakazów obowiązujących w parkach narodowych oraz w rezerwach przyrody, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, a także zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości lub jej części,
- 10) wydanie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru i w otoczeniu zabytku,
- 11) określenie przez nadleśniczego warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471 i 875), oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy,
- 12) koordynację na naradach koordynacyjnych organizowanych przez starostę usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu, a także o uzgodnienie z podmiotem, który zarządza terenem zamkniętym usytuowanie sieci lub ich części położonych w granicach terenu zamkniętego,
- 13) uzyskanie opinii rzeczoznawcy do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy nowo budowanych lub przebudowywanych obiektów budowlanych albo ich części, w których przewiduje się pomieszczenia pracy, pod względem zgodności z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- 14) uzyskanie uzgodnienia dokumentacji projektowej przez Państwową Inspekcję Sanitarną pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,
- 15) uzyskanie uzgodnienia projektu budowlanego oraz projektu urządzenia przeciwpożarowego z rzeczoznawcą pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej.

Projekt ustawy przewiduje ponadto, że wniosek wraz z załącznikami w postaci elektronicznej można przesłać za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na platformie e-PUAP właściwego podmiotu, a w przypadku braku skrzynki podawczej na adres poczty elektronicznej wskazany na stronie internetowej tego podmiotu - dotyczy to choćby podmiotów nie zobowiązanych do posiadania skrzynki podawczej na platformie e-PUAP, a do wniosku zamiast oryginałów, można dołączyć kopie dokumentów.

Podmioty rozpatrujące wnioski w postępowaniach gdzie występują strony postępowania są zobowiązane do zapewniania stronom postępowań administracyjnych dostępu do materiału dowodowego złożonego w postaci elektronicznej w siedzibie urzędu, na wydzielonym stanowisku komputerowym, lub poprzez platformę e-PUAP, w przypadku gdy strona postępowania złoży wniosek o taką formę dostępu do materiału dowodowego złożonego w postaci elektronicznej.

W celu ujednoczenia stosowanych wniosków, a jednocześnie wyeliminowania przypadków stawiania żądań przez organ rozpatrujący wniosek nie wynikających z przepisów, przewiduje się, że właściwy minister umieszcza i na bieżąco aktualizuje na stronie internetowej <https://www.biznes.gov.pl/pl/firma/inwestycje-budowlane> wzory wniosków dotyczące ułatwiania spraw, wraz z wykazem wymaganych załączników do tych wniosków. Dodatkowo rozwiązanie to pozwoli na aktualizację wniosków w świetle zmieniających się przepisów, np. w zakresie opłat lub zmiany załączników - wynikających z innych aktów prawnych. Ułatwi to prowadzenie postępowań szczególnie w małych miejscowościach, gdzie dostęp do informacji prawnych o zmieniających się przepisach jest stosunkowo ograniczony, a utrzymanie obsługi prawnej na wysokim poziomie jakościowym i ilościowym jest zbyt kosztowne jak na skalę danego urzędu. Dodatkowo przyczyni się to do bardziej efektywnego ekonomicznie wykorzystania usługi w skali kraju. Strona internetowa <https://www.biznes.gov.pl> cieszy się dużym uznaniem użytkowników za obecnie opisane procedury, w związku z powyższym uznano, że warto ją rozwijać w tym kierunku.

Dodatkowo proponuje się, aby wzory wniosków zawierały sformułowanie: *“Wyrażam zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną i wskazuję adres elektroniczny:*”, opatrzony tzw. checkboxem do zaznaczenia. Z oczywistych powodów taki wzór będzie publikowany wyłącznie wtedy, gdy wniosek nie będzie stanowił obowiązującego wzoru wniosku, określonego według odrębnych przepisów. Celem tego przepisu jest ułatwienie wnioskodawcom skorzystania z prawa do doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, co wpisuje się w zakładany cel ustawy, tj. upowszechnienie składania wniosków w postaci elektronicznej. Powyższa formuła wynika z treści art. 39(1) § 1 Kpa.

Art. 31 - informacje podawane przez podmioty rozpatrujące wnioski

Projekt ustawy przewiduje szereg ułatwień dla inwestorów, które obecnie nie funkcjonują lub funkcjonują w ograniczonej formie.

Przed wszystkim zobowiązuje się podmioty administracji publicznej wymienione w art. 30 pkt 1-11 projektowanej ustawy do umieszczenia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej prostego rejestru zawierającego: datę wpływu wniosku, sygnaturę nadaną wnioskowi, datę wydania, **a także datę uzyskania ostateczności rozstrzygnięcia**. Celem tego przepisu jest wyeliminowanie praktyk organów administracji publicznej polegających na nakładaniu na inwestora obowiązku potwierdzania ostateczności decyzji administracyjnych dołączanych do wniosku przez organy wydające te decyzje. Taka praktyka zmusza bowiem inwestora do wizyt w urzędach wyłącznie w celu uzyskania pieczętki potwierdzającej ostateczność decyzji, co skutkuje niepotrzebną stratą czasu i narażaniem ich na zbędne koszty transportu do urzędu, co w skali kraju stanowi istotne

marnotrawstwo czasu, energii i pieniędzy. Nie bez znaczenia jest też fakt, że w stanie epidemii takie rozwiązanie pozwoli uniknąć zbędnych kontaktów pomiędzy inwestorami a pracownikami urzędów.

Należy zauważyć, że obowiązek potwierdzania ostateczności decyzji nie wynika z przepisów postępowania administracyjnego - Kpa przewiduje potwierdzanie jedynie ostateczności ugody w art. 119, ale nie nakłada takiego obowiązku w przypadku decyzji administracyjnych. Decyzja administracyjna załączona do wniosku o wydanie innej decyzji oczywiście powinna być ostateczna, ale co do zasady nie wymaga fizycznego potwierdzenia, że stała się ostateczną. Wprowadzenie więc prostego rejestru, w którym oznaczana byłaby data uzyskania ostateczności rozstrzygnięcia zawartego w decyzji, pozwoliłoby wyeliminować wymienione niedogodności dla inwestora, a organom administracji publicznej prowadzącym postępowania, w których wykorzystuje się decyzje wydane wcześniej przez inne organy, dałoby pewność, że mogą prowadzić własne postępowanie w oparciu o ostateczną decyzję administracyjną.

Ponadto w projektowanej ustawie przewiduje się, że podmioty administracji publicznej wymienione w art. 30 pkt 1-11 będą umieszczały na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej: informację o godzinach pracy podmiotu, numery kont bankowych do wpłat za rozpatrzenie wniosku i opłat skarbowych, co ułatwi załatwianie spraw interesantom, gdyż praktyka obecnie jest różna i nie zawsze takie informacje są umieszczane na stronach organów administracji publicznej. Ponadto powinien tam też się znaleźć link (adres internetowy) odsyłający do wzoru wniosku podlegającego rozpatrzeniu przez ten organ, umieszczonego na stronie internetowej <https://www.biznes.gov.pl/pl/firma/inwestycje-budowlane> - co pozwoli na ujednoczenie prowadzenia postępowań w skali kraju

Dodatkowo przewiduje się, że podmioty rozpatrujące wnioski, o których mowa w art. 30 pkt 1-12, są zobowiązane do zapewnienia obsługi płatności elektronicznych, jeżeli pobierają opłaty za rozpatrzenie wniosku lub opłaty skarbowe. O funkcji tej jest mowa w § 10 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zakresu i warunków korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej, który mówi, że podmioty publiczne mogą wykorzystywać do świadczenia usług w postaci elektronicznej funkcje ePUAP w postaci m.in. obsługi płatności elektronicznych. Taka funkcjonalność ułatwi i przyspieszy proces składania wniosku.

Art. 32-36 - przepisy przejściowe i końcowe.

Zakłada się, że ustawa wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia z wyjątkiem art. 15 pkt 13 i 14, art. 30 ust. 7 oraz art. 31 ust. 1, które wejdą w życie z dniem 1 lipca 2021 r. - z uwagi na czas niezbędny do realizacji zadań określonych organów i podmiotów wymienionych w tych przepisach.

Co do zasady - do spraw uregulowanych w ustawach zmienianych w art. 15-17 oraz art. 19-28, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, przepisy ww. ustaw byłyby stosowane w brzmieniu dotychczasowym. Natomiast odmiennie potraktowana zostałaby kwestia realizacji zamierzeń budowlanych w oparciu o projekt budowlany sporządzony na podstawie przepisów dotychczasowych - w tym przypadku stosowane byłyby przepisy art. 36a w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ze względu na korzystniejsze rozwiązania dla odbiorców tych przepisów.

W przypadku przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - zachowałyby one moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy nowelizującej, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia jej w życie, a także mogłyby być w tym czasie zmieniane na podstawie przepisów w brzmieniu dotychczasowym.

W przypadku gdy instytucje publiczne lub gestorzy sieci posiadają istniejące cenniki opłat za usługi, o których mowa w art. 7 ust. 1 i art. 11 ust. 1, które zostały wprowadzone przed 1 stycznia

2021 r., mają obowiązek dostosować je do stawek określonych w art. 7 ust. 2 i art. 11 ust. 2 niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2022 r. - celem tego zapisu jest zapewnienie stabilności przychodów założonych przez daną instytucję przed rozpoczęciem rokiem. W przypadku cenników wprowadzonych w ciągu 2021 r. zakłada się, że powinny one zostać dostosowane wraz z wejściem w życie niniejszej ustawy.